

Вічний Скарб

www.lifesource.com.ua

«А понад усе —
любов; вона — зв'язок
досконалості»
(Колос. 3:14).

ЖИВА ВОДА

Ісус пропонує воду життя даром, але щоб отримати її, потрібно широко розкаятися і звернутися до Бога в пошуках небесної правди та любові.

ОТРИМАЛА ПРОЩЕННЯ І ПОЛЮБИЛА

Якщо на цій Землі ми навчимося так любити свого Спасителя, то опинимося у вічності біля Його пробитих ніг славними переможцями!

УНІКАЛЬНА КНИГА КНИГ

Яка книга є найбільш відомою у світі? Чи може освічена людина довіряти Святому Письму? Пропоную вам 10 вагомих доказів унікальності Біблії.

2 ЕВАКУАЦІЯ ЯК ЄДИНА НАДІЯ НА ПОРЯТУНОК

Задовго до виникнення загрози глобального потепління та ядерної війни Біблія описує насильство, спустошення і відчай, що панують на Землі.

ПРИНЦЕСА В ДОМІ

У сім'ї народилася дівчинка! Щасливі батьки милуються своїм маленьким дивом! Мені дуже хочеться, щоб усі батьки, у яких є ці прекрасні маленькі Божі творіння, знали найголовніше — як фізичні, так і психологічні особливості та потреби своїх маленьких принцес. Що принесе спокій і врівноваженість у розвиток психіки дитини? Давайте прислухаємося до деяких порад.

МІКРОЗЕЛЕНЬ

Зелень — справжнє джерело вітамінів. Порція салату дарує не тільки смакове задоволення, а й безліч вітамінів і мікроелементів. Крім петрушки, кінзи, цибулі та кропу, кулінари сьогодні використовують новинку — мікрозелень. Молоді овочеві паростки надають стравам пікантного смаку.

10 ДІЗНАЙСЯ ПЕРШИМ

11

12

Чуден мир

Зима кончается весной,
Весну сменяет лето.
И так идет все чередой,
Так в песнях все воспето.

Бывает осень золотой,
А то – и очень мрачной.
С дождями долгими порой,
С туманным днем невзрачным.

Но чуден мир! Рассвет и солнце –
Поры нам лучшей не сыскать.
Листву, что расписала осень,
Спешат поэты воспевать.

Срывает ветер лист кленовый
И начинает с ним играть:
То вверх подбросит, то уронит –
Манит тебя его поймать.

Бег осени бывает скорым,
И вот – стучит в окно зима,
Рисует на окне узоры.
Льдом покрывается река.

Но вновь придет чудесный день:
По крышам застучит капель.
Лес просыпается от сна,
Ведь это к нам пришла весна!

И сразу все зазеленело:
Кусты, деревья и луга.
И взялась всем пора за дело.
Трудись, крестьянина рука!

Спешу опять засеять поле,
Чтоб был богатый урожай,
Чтоб красовался в каждом доме
Румяный, пышный каравай.

Весна дарует только всходы,
А лето – колос золотой.
Знай, что в любое время года
Господь всегда во всем с тобой.

Господь – Творец наш Всемогущий
Так чудно Землю сотворил!
И во владение нам, людям,
Ее для жизни подарил.

Прославим же Творца и Бога
За дивные Его дела,
Чтоб жизни праведной дорога
Всех только к Вечности вела.

Наталья Богач

Карта світу та правильна людина

Одного разу, коли за вікном було похмуро і лив дощ, Петрик не міг знайти собі місця і крутився біля свого батька, заважаючи йому готуватися до доповіді.

Коли ж терпець батька увірвався, він витягнув з купи один зі старих журналів, вирвав з нього великий кольоровий аркуш із картою світу, розірвав на безліч дрібних шматочків і вручив їх своєму синові зі словами: «Петрику, збери із цих шматочків карту, а я за це дам тобі гроші на морозиво».

Здавалося, навіть для дорослої людини це завдання не на 5 хвилин, тим більше для маленького Петрика.

Яке ж було здивування батька, коли син постукав у його кімнату з виконаним завданням уже через 10 хвилин!

– Як тобі вдалося так швидко впоратися із завданням? – запитав батько.

– Це було зовсім не складно, – відповів Петрик. – Просто на іншому боці карти був великий малюнок людини. Я перевернув усі шматочки з картою, зібрав зображення людини і, знову перевернувши їх, отримав правильно зібрану карту світу. Я подумав: «Якщо людина правильна, то й світ буде правильний». Батько усміхнувся і дав синові гроші на морозиво.

«Якщо людина правильна, то й світ буде правильний», – розмірковував батько, розуміючи, що назва доповіді в нього, безперечно, є.

ЖИВА ВОДА

Н. Л.

**Духовной жаждою томим,
В пустыне мрачной я влачился.
(О. С. Пушкин «Пророк»)**

«Еду нездужалося. У роті в нього пересохло, горло боліло. Шкіра була гарячою, а губи потріскалися. Навіть при найменшому зусиллі він відчував слабкість і запаморочення. Декілька разів на день він почувався таким змученим і знесиленим, що ледь не валився з ніг. Одного дня, коли Едді відлежувався на нижній сходинці ганку, де щойно впав, він вирішив: «Я не збираюся залишатися таким до кінця своїх днів. Треба спробувати отримати якусь допомогу».

Так починається сучасна притча «Ед, котрий прагне», записана Морісом Венденом в однойменній книзі. Після довгих мук і походів до відомого лікаря, який порадив Еду взятися за лікування головного болю, сухості губ та інших симптомів, остаточно виснажений і знесиленний Ед дізнався від сусіда, що зовсім недалеко виритий колодязь. Власник колодязя безкоштовно пропонує всім охочим необхідну їм кількість води. Більше того, можна щодня приходити пити з Його колодязя і більше ніколи не відчувати спраги. Ед, звичайно, не відразу повірив, що втамувати спрагу можна так просто і абсолютно безкоштовно. Він пішов до іншого фахівця, який порадив йому записатися в клуб здоров'я або викопати свій колодязь.

«Ед повернувся до роботи, але незабаром змушений був визнати, що помере швидше, ніж зуміє вирити досить глибокий колодязь... Відчуваючи себе безпорадним, він вирішив не намагатися копати свій колодязь і прийшов до Власника колодязя зі словами:

– Якщо Ти не даси мені води, я загину.

Власник колодязя м'яко сказав йому:

– Кожен, хто приходив до Моєї криниці, може безкоштовно отримати стільки води, скільки потрібно, щоб втамувати спрагу. Ти більше ніколи не будеш відчувати спраги.

Ед прийняв у подарунок воду з колодязя, і в його організмі відразу ж почали відбуватися зміни: рот більше ніколи не пересихав, горло не тривожило. Поступово симптоми хвороби зникли.

Тепер він ходить по околицях, розповідаючи кожному зустрічному добру звістку про те, що вода дається даром».

Кожна людина знає, що коли мучить спрага, то потрібно випити води. Організм людини приблизно на 70 % складається з води. А як бути, якщо мучить спрага духовна? Людина складається не тільки з плоті та крові. Творець задумав її особистістю духовною. Саме тому Христос у Євангелії сказав: «...Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст» (Матв. 4:4). Людині властиво відчувати духовну спрагу. Які ж ознаки духовної засухи? Занепокоєння, страх, відчай, ненависть, заздрість, спустошення, безцільність, апатія, ворожнеча – ось неповний перелік ознак виснаженої гріхом душі. Проте Всемогутній вклав у людське серце прагнення любові та добра, цнотливості та небесної чистоти.

Ед усе ж таки прийшов до Власника колодязя і, втамувавши свою спрагу,

залишився серед живих. А скільки людей сьогодні бродять по життю, стогнувши від серцевої засухи, але не бажаючи звернутися за допомогою до Того Єдиного, Хто напоїв би їхню душу чистою джерельною водою?

«Боже – Ти Бог мій, я шукаю відрання Тебе, душа моя прагне до Тебе, тужить тіло моє за Тобою в країні пустельній і вимученій без води... Я так приглядався до Тебе в святині, щоб бачити силу Твою й Твою славу, – ліпша-бо милість Твоя над життям...» (Псал. 62:2–4).

Жадає душа людська богопізнання, нудиться в пошуках порятунку від смертельної «засухи» гріха. Ця спрага спрямовує людину вгору, не дає їй жити тваринними інстинктами, гонити вою за марнотою і хлібом насущним. Вона владно вривається в людське серце, суперечачи її тілесним бажанням і спрямовуючи до небесної святості та чистоти. Саме такий спасительний бальзам пропонує людині Євангеліє, що в перекладі з грецької означає «добра вістка», вістка про спасіння через Ісуса Христа.

Апостол Іван описує епізод, коли жінка із Самарії прийшла опівдні почерпнути з криниці води. Вона прийшла в найспекотніший час доби зі страхом випадково зіткнутися з осудливими людськими поглядами, оскільки не вела благочестиве життя, загрузнувши в перелюбах. Дуже символічно, що саме біля цього колодязя сталася зустріч, яка змінила все її життя. Вона зустріла там Того, Хто дав їй живу воду.

«Ісус у відповідь сказав їй: Коли б ти знала Божий дар і Хто Той, що говорить тобі: Дай Мені напитися! – ти просила б у Нього, і Він дав би тобі живої води... А хто питиме воду, яку Я йому дам, не матиме спраги повік, бо вода, яку Я йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече в життя вічне» (Івана 4:10, 14).

Звичайно ж, самарянка захотіла мати таку воду. І тоді Ісус несподівано змінив тему розмови і запропонував їй запросити чоловіка отримати цей дар. Жінка щиро зізналася, що в неї немає чоловіка. А Ісус доповнив цю розповідь згадкою про те, що в неї було п'ять чоловіків, а тепер вона живе з тим, хто не є її чоловіком. У жінки перехопило подих. Незнайомий подорожній перегорівав сторінки її життя і дізнавався те, що, здавалося, надійно приховане від сторонніх очей. Хто ж Він, здатний читати таємниці її життя? І цієї миті вона побачила себе перед суворим судом, на якому все таємне стає явним. Її совість прокинулася.

Ісус пропонує воду життя даром, але щоб отримати її, потрібно щиро розкаятися і звернутися до Бога в пошуках небесної правди та любові. Коли жінка слухала Христа, її охопила невимовна радість. Чудове відкриття змусило тріпотіти її серце, яке довгі роки висувували вітри гріха. Вона навіть забула, навіщо прийшла до криниці. Покинувши свій глек, забувши про фізичну потребу свого єства, прощена грішниця поспішила сповістити іншим про Того, Хто єдиний може дати кожному охочому живу воду. Слово Боже вказує шлях кожній спраглий душі – прийти до Гос-

пода через покаєння і щодня жити в згоді з волею Божою, вираженою в Його Слові.

Щоб вгамувати фізичну спрагу, необхідно пити натуральну чисту воду. Соки, лимонади чи інші напої здатні тільки на деякий час приглушити це почуття, але потім воно знову виникає з непереборною силою. На жаль, багато людей у сучасному світі намагаються вгамувати спрагу душі різними іншими заміниками. Хтось вдається до наркотиків і алкоголю, хтось шукає гострих відчуттів у розвагах, хтось багато їсть, хтось без розбору читає книги або годинами дивиться безглузді серіали. Та біда в тім, що таке «пиття» не тільки не ефективне, але навіть небезпечне, оскільки руйнує духовне, психічне та фізичне здоров'я людини. Як і солодка вода, воно дає тимчасове полегшення, але незабаром викликає ще більше відчуття спраги.

Щоб задовольнити потребу людського організму у воді, фахівці рекомендують випивати за день від 6-ти до 8-ми склянок чистої води. Щоб уберегти від духовного зневоднення, також необхідно щодня пити з духовного джерела, яким є Слово Боже.

Можна перебувати поблизу колодязя або джерела, дивитися, як іскриться вода і переливаються її алмазні краплі, але ніколи не позбутися сухості в роті, навіть якщо змочити губи. Проте щоб справді втамувати спрагу, потрібно воду випити, тоді її цілюща сила увільниться і дасть організму необхідні сили. Так само і з цілющою водою Христа. Якщо ми просто будемо витирати пил з нашої Біблії, перекладати її з місця на місце, носити із собою як талісман, милуватися її гарним оформленням або пишатися, що її ще читала прабабуся до революції, ми ніколи не вгамуємо спрагу душі.

Біблію потрібно вивчати щодня. Її живе Слово повинно розчинитися в нашій свідомості, це Слово потрібно прийняти всім серцем, воно має проникнути й освіжити самі глибини людського єства. І найголовніше – потрібно чинити так, як вчить Біблія. Вчення Ісуса Христа не повинно залишатися просто сухою релігійною теорією. Воно має стати щоденним керівництвом до дії. І тоді мертва, вкрита сухою корою байдужості та черствості душа пом'якшиться, внутрішня суть людини перетвориться, виділяючи цілющу вологу. Така людина з холодного егоїста перетвориться на самовіддану та чуйну, із зухвалого й самовпевненого зверхника – на лагідну та смиренну, з перелюбника та розпусника – на цнотливу та праведну.

Христос, істинний Бог, і є спасительною живою водою для кожної людської душі. Тому-то Господь через пророка Ісаю закликає кожного: «О, всі спражені, – йдіть до води» (Ісаї 55:1), що означає: «Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько! Хай безбожний покине дорогу свою, а крутий – свої задуми, і хай до Господа звернеться, – і Його Він помилює, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато!» (Ісаї 55:6, 7).

Отримала прощення і полюбила

Наталія Ластюк

Хто, на вашу думку, був найбільш посвяченим учнем Христа, найбільш смиренним і відданим. Іван, Петро? Може, й так. Проте якщо уважно дослідити всі чотири Євангелія, то не менш посвяченим учнем перед нами постане... жінка. У євангельських оповіданнях приблизно шість разів ми знаходимо її схиленою біля ніг Ісуса. Хто ж ця жінка?

Перший епізод, у якому про неї згадується, записаний у 8-му розділі Євангелія від Івана. Залишивши метушню міських вулиць, залишивши натовпи захопленого народу і віроломних рабинів, Ісус вирушив у тишу оливкових гаїв, де Він міг побути наодинці з Богом. А рано-вранці Він повернувся до храму. І коли навколо Нього зібрався народ, Спаситель сів і навчав їх.

Незабаром Його перервали. Група фарисеїв і книжників прийшла до Ісуса, притягнувши із собою перелякану жінку, яку звинувачували в порушенні сьомої заповіді. Вони кинули її до ніг Ісуса, лицемірно виказуючи Йому повагу: «В законі Мойсей наказав нам таких побивати камінням. А Ти що на це скажеш?» (Івана 8:5). Кілька секунд Ісус дивився на це видовище: тремтячи від сорому, спалювана жінка, що стала мимовільною жертвою підступних інтриг, і знатні люди, що стояли з кам'яними обличчями, у яких не було ні краплі співчуття. Його чистий невинний дух обурився, побачивши, що відбувається. Але, не звертаючи уваги, Він нахилився і почав писати щось на піску. Цікаво, що ж Він писав? Коли вони подивилися на землю біля ніг Ісуса, вираз їхніх облич змінився. Там були написані всі їхні таємні гріхи. Допитливі, помітивши раптові зміни у виразах облич, почали пробиратися вперед, цікавлячись, що ж привело рабинів у таке здивування і сором. «Вони ж, почувши, і засоромлені совістю, відходили один за одним, починаючи зі старших до останніх; і залишився Сам Ісус та жінка, що стояла посередині» (Івана 8:9). Таким чином, Ісуса залишили всі, крім... жінки. Її звали Марія Магдалина. Їм'я Магдалина вказувало на її ремесло. Магдала – невелике портове містечко, у якому моряки приємно проводили час за вином з доступними жінками. І Марія була якраз однією з таких жінок. Так вона вперше опинилася біля ніг Ісуса. Згнана, принижена жінка – і більше нікого. Солодкою музикою для змученої за чистотою і шляхетністю душі Марії прозвучали слова Спасителя: «...Я тебе також не засуджую. Іди й відтепер більше не гріши» (Івана 8:11). Христос не засудив бідну жінку. Можливо, перед Його поглядом з'явилися обставини життя, які підштовхнули молоду дівчину стати знаряддям гріха і пристрастей. Можливо, поглядом віри Він побачив, відчув Своїм люблячим серцем внутрішні боріння, що розривають цю тріпотливу душу. Ісус ні в якому разі не виправдовував її гріхів, але твердо сказав: «Іди й відтепер більше не гріши». Ця зустріч біля ніг Ісуса повернула свідомість жінки. За допомогою Його благодаті вона, занепада, одержима нечистими духами, стала славною дивою без плями і вади, причасницею Божественної природи. Її перетворене серце відтепер буде віддане Спасителю до останнього удару. Але як же вона може найкращим чином висловити своєму улюбленому Вчителю любов і вдячність? І така нагода випала.

Бенкет був у самому розпалі, коли двоє раптово відчинилися і в будинок Симона, зціленого Ісусом від прокази, увійшла жінка. Вона щось дбайливо несла в руках, притискаючи до серця. Ніхто не звернув на неї уваги, адже вона мала репутацію непорядної жінки. Усі продовжували невимушено розмовляти. Та раптом розмову перервав солодкий аромат приємних пахощів. Звідки цей чудовий аромат? І тієї ж миті погляди всіх мимоволі спрямувалися на непрохану гостю. «А жінка, що була в місті, грішниця, довідавшись, що Він сидить при столі в домі фарисея, принесла в алебастровій посудині миро; вона ззаду припала до Його ніг і, плачучи, почала обмивати ноги слізьми та обтирати волоссям своєї голови, і цілувала Його ноги та мстила миром» (Луки 7:37, 38).

О, як солодко було перебувати біля ніг улюбленого Вчителя! Що ще вона могла зробити для Нього? У цій дорогоцінній посудині було зосереджено весь її статок, який вона, можливо, збирала протягом усього життя. За нашими мірками це можна прирівняти до дуже дорогих французьких парфумів. Учні оцінили це миро в 300 динаріїв, що становило плату робітника за цілий рік! Але навіщо їй це багатство зараз? Адже вона знайшла Скарб, цінніший за найдорожчі земні багатства. Розбивши алебастрову пляшечку, вона вилила пахуче миро на голову і ноги Ісуса і, не в змозі стримати сліз, схилилася, витираючи своїми довгим розпущеним волоссям ступні Спасителя. Вона не стала акуратно відкривати цю посудину, щоб зберегти трохи мира для своїх потреб. Жінка розбила його, виливши весь вміст, без залишку. Вона знову опинилася біля ніг Ісуса, у найбільшому смиренні висловлюючи Йому свою любов і вдячність.

І що вона чує? Ще цього не вистачало! Невже Ісус не знає, хто до Нього доторкається? На обличчях присутніх застиг гнівний осуд. Якесь блудниця відволікла Вчителя й завадила дружній бесіді. Як тільки вона посміла! «Каже один з Його учнів, Юда Іскаріотський, син Симона, який мав Його видати: Чому б не продати це миро за триста динаріїв і не роздати бідним? Він сказав це не тому, що журився бідними, але що був злодієм і, маючи скриньку на гроші, носив те, що вкидали» (Івана 12:4). Про кого дбав Юда насправді? Про жебраків? Звичайно, ні. Чому ж так дратував його вчинок Марії? Та тому, що її безкорисливість, щирість і жертвність були німим докором його скупості, егоїзму та скнарості.

Коли Христос вперше прийшов до Віфанії, у будинок своїх друзів Лазаря, Марфи та Марії, Марфа, зайнята приготуванням їжі, підійшла до Нього і сказала: «Господи, чи Тобі байдуже, що моя сестра залишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла» (Луки 10:40). Спаситель і Його учні щойно пройшли виснажливий шлях пішки з Єрихону. Марфа дбала про їхні зручності й у своїх клопотах забула про ввічливість, яку потрібно було проявити до Гостя. Ісус м'яко сказав їй: «Марто, Марто, ти журишся і кло-

почешся багато чим, а потрібне – одне. Марія ж вибрала кращу частку, яка не відбереться від неї!» (Луки 10:41). Що ж це за краща частка? Коли Христос викладав Свої дивовижні уроки, Марія – найбільш благоговійна та віддана слухачка – сиділа біля Його ніг. Марія збагачувала свою душу дорожочішими настановами Спасителя, які були для неї цінніші за всі скарби землі. «А потрібне – одне», а саме – посвячення, невгамовне прагнення дізнатися про вічне життя, про чесно-ти, необхідні для духовного росту. Марті потрібно було менше дбати про тлінне, а більше – про вічне. Ісус хотів навчити Своїх дітей не втрачати жодної можливості здобувати знання, які умудряють їх. Справа Христа потребує старанних і діяльних працівників. Для таких, як Марта, з їхньою старанністю і готовністю до активної духовної роботи, існує величезне поле для діяльності. Але нехай вони спочатку посидять разом з Марією біля ніг Ісуса. Як часто в повсякденній суєті нашого неспокійного життя ми забуваємо посидіти біля ніг Ісуса! А Марія про це не забула. Вона сиділа і жадібно вбирала цілющі слова Божої благодаті. Як важливо сидіти біля ніг Ісуса, пильно слухати Його святі слова, приймати їх у серце і ставати схожими на Христа.

Мине зовсім небагато часу, і віра Марії піддається ще одному серйозному випробуванню. Її дорогоцінного Спасителя безжалюдно зрадить підступним поцілунком один з учнів. Потім Ісуса відведуть до прокуратора Юдеї Понтія Пилата. Вона почує несамовиті крики розбурханого натовпу: «Розіпни Його! Розіпни!». Вона побачить пошматовану закривавлену спину Ісуса після бичування, струмки крові від тернового вінця на Божественному чолі. Вона піде за своїм Учителем до місця страти. І там побачить, як іржаві цвяхи будуть встромлятися у знесилені руки і ноги. Вона побачить, як здригнеться від болю Його закривавлене тіло і застигне в передсмертних муках на Голгофському хресті. Вона стоятиме там, поряд з хрестом. Коли майже всі учні залишать свого Господа, вона не залишить Його і не зрадить, не злякавшись ні страти, ні натовпу злих і одержимих людей, ні самого пекла. О, як розривається тепер від горя її розбите серце! Вона схилиється біля проко-лених ніг Христа. Як хочеться їй вирвати ці ненависні іржаві цвяхи з простромлених рук і ніг! Як хочеться вилюкувати кри-ваві рани! Проте лише слюзи безнадії і розпачу нестримним потоком ллються з її очей. Нарешті вона чує слова: «Отче, у Твої руки передаю Свій дух» (Луки 23:46). Вона бачить, як Його понівечене тіло дбайливо знімають з хреста і кладуть у гробницю. Рано-вранці в неділю вона неодмінно прийде до гробниці, щоб помазати пахощами тіло свого улюбленого Учителя.

Одна з перших, задовго до сходу сонця, першого дня тижня Марія приходить до гробу. Але, о диво, гробниця відкрита, а тіла Господа там немає! Риданоучі, із затумененими від сліз очима, вона звер-

Дерево над проваллям

Один чоловік звернувся до горянина:

– Слухай, горянине, чому ти так легко ходиш по стовбуру дерева над проваллям, тоді як я, пересуваючись по цьому дереву, тремчу від страху?

– Коли я йду по цьому дереву на той бік, то йду по воді. Без води моя сім'я помре від спраги. А коли я повертаюся, то так хочу побачити моїх рідних, що навіть не думаю про провалля вниз.

– То що мені робити зі своїм страхом? Як ходити над проваллям і не боятися?

– Тільки сильне бажання або нагальна потреба змусять тебе забути про те, що ти йдеш над проваллям.

Хліб

Землю орють, борознять, сіють у неї зерно – і вона не «чинить опір». Якби земля пручалася – звідки б узявся урожай? Пшеницю перемелюють на муку, з борошна замішують тісто, яке ставлять у гарячу піч. Якби пшениця «нарікала» на своє життя і «відмовлялася» від обробки – звідки б узявся хліб?

Так само і нам потрібно прийняти факт, що «випробування вашої віри розвиває терпеливість. А терпеливість хай має досконалу дію, щоб ви були досконалі та бездоганні і щоб нічого вам не бракувало» (Якова 1:3, 4).

тається до чоловіка, котрий стоїть біля гробу, чи не бачив він тіло її дорогого Господа. Але той, обернувшись до неї, промовляє голосом, який вона впізнає з тисячі: «Маріє!» Це Він, живий, її Спаситель, її Господь! Адже Він обіцяв, що не залишить її, що в славний день воскресіння праведників Марія перебуватиме біля ніг Господа Ісуса серед викуплених і співатиме гімн Царю царів!

Як би їй мені хотілося опинитися серед викуплених біля ніг мого Господа! Але щоб опинитися там, потрібно сидіти біля ніг Ісуса тут, на цій грішній Землі, каятися біля ніг Ісуса, вчитися біля ніг Ісуса, приносити найдорожче до ніг Ісуса, присвячувати кращі пориви серця своєму Господу. Якщо на цій Землі ми навчимося так любити свого Спасителя, то опинимося у вічності біля Його пробитих ніг як славні переможці!

Довірся, доки не пізно

21 вересня 1938 року на Нову Англію налетів ураган, що став чи не найбільшою природною катастрофою. Стихійне лихо забрало життя близько 600 осіб, зруйнувало більше 57 тисяч будинків. Підраховано, що аналогічний за силою ураган у наш час міг би завдати шкоди на суму 39 мільярдів доларів.

Повінь затопила місто Провіденс, штат Род-Айленд. Цікаво, що в день лиха, коли, здавалося, нічого не віщувало біди, один із фермерів отримав поштою замовлений ним раніше барометр. Розгорнувши упаковку, чоловік витягнув прилад і став із цікавістю його розглядати. Помітивши, що стрілка зашкалює в лівому кутку, фермер кілька разів струснув прилад, намагаючись зрушити стрілку, однак безуспішно. Барометр вказував на наближення шторму. Поглянувши на чисте небо за вікном, чоловік вирішив, що прилад зіпсований, і вирушив у поштове відділення, щоб відіслати його назад виробникові. Коли він повернувся, його будинок був змитий у море хвилями шестиметрової висоти...

Таким чином, відмовившись довіритися приладу, показники якого повинні були стати сигналом про наближення небезпеки, фермер ледь не розпрощався із життям.

Як і цей фермер, мільйони людей сьогодні залишаються сліпими до ознак скорого Приходу Христа, на які вказує Біблія. Ісус ніжно кличе їх приготуватися до зустрічі з Ним, однак вони настільки загрузли в метушні цього світу, що нечують цього тихого голосу, навіть не підозрюючи про те, що стоять на порозі вічності.

Божий Закон є «барометром», який визначає гріх і безчестя. Сьогодні люди ігнорують його, вважають застарілим і «зіпсованим». Божий Закон любові може перетворити вас, якщо ви зробите його «барометром» свого життя.

Прислухайтесь, ще не пізно все змінити. Бог очікує кожну людину, щоб прийняти її в чудові небесні оселі.

Невідома мова

Один учений побував у країні, де мова людини нагадувала дзюрчання струмка. Повернувшись додому, він розповів своїй сім'ї про подорож і про мову тієї країни.

Якось він і його маленький син прогулювалися лісом. На галявинці, біля якої дзюрчав струмок, вони сіли відпочити. Хлопчик прислухався і сказав батьку:

— Тату, чуєш? І тут хтось вміє розмовляти тією мовою!

«Хто має вуха [щоб слухати], нехай слухає!» (Матв. 13:9).

Слова Божі є дзюрчанням струмка для душі, котра прагне істини. Як жива вода, вони наповнюють розум і серце людини, перетворюючи запеклого грішника на дитя Боже.

Прислухайтесь до ніжного заклик Спасителя, Котрий любить вас вічною любов'ю і бажає перебувати з вами цілу Вічність!

Унікальна Книга Книг

Ігор
Корещук

Яка книга є найбільш відомою у світі? Чи може освічена людина довіряти Святому Письму? Про що свідчать чисельні розкопки археологів? Чи справджуються біблійні пророцтва? Що може сказати давня Книга сучасній людині? Пропоную вам 10 вагомих доказів унікальності Біблії.

Наше покоління вихвалюється освіченістю та здобутками розуму. Освіта дійсно важлива, тому що пропонує книги, які сприяють інтелектуальному розвитку. Проте варто зазначити, що багато книг розвивають лише розум, а не особистість у цілому. Та чи існує така книга, яка гармонійно розвиває увесь внутрішній світ людини?

Про Книгу, яка сприяє всебічному розвитку, писав у своїх спогадах Даниїл Вебстер: «Якщо є що-небудь гідне поваги в моїх думках і стилі, то я завдячую своїм батькам, які з раннього дитинства прищепили мені любов до Святого Письма».

Звідки я можу дізнатися про те, ким і з якою метою створений цей світ і людина? Що може допомогти людям стати щасливими та уникнути смерті?

Сьогодні існує чимало точок зору: дехто вважає Біблію збірником міфів і легенд, інші — просто повчальною книгою, треті використовують її як достовірний історичний матеріал, а багато хто говорить про неї як про Боже звернення до людства та Господнє Слово спасіння. Чим все-таки є Біблія і хто правий?

Християни користуються Біблією як авторитетним джерелом, та чи мають вони на це підстави? Давайте уважніше придивимося до неї...

Варто зазначити, що самого слова «Біблія» у Святому Письмі немає. Це слово — грецького походження й перекладається як «збірка книг». Святе Письмо складається з 66 священних книг, які містять 1189 розділів і понад 31 000 текстів. Біблія умовно поділяється на дві частини — Старий та Новий Завіти. Старий Завіт описує історію Землі та Божого народу до народження Христа, а Новий — християнську еру. Чому умовно? Бо це розмежування виникло пізніше, а Христос та апостоли вважали її цілісною Книгою. Господь Ісус докоряє сучасникам: «Бо коли б ви вірили Мойсеєві, то вірили б і Мені, адже він написав про Мене. Якщо ж не вірите його Писанням, то як ви повірите Моїм словам?» (Ів. 5:46, 47). Апостол Павло додає: «Усе Писання богонатхненне» (2 Тим. 3:16), а апостол Петро говорить про єдність Святого Письма: «...аби ви згадали слова, що їх раніше сказали святі пророки, і заповідь Господа й Спасителя, передану вашими апостолами» (2 Пет. 3:2).

Чим же насправді унікальне та неповторне Святе Письмо?

1. Унікальна цілісність

Подивіться на Біблію! Її писали 40 пророків; вона створювалася 60-ма поколіннями впродовж майже 1600 років. Серед авторів і пастухи, і прем'єр-міністри, і рибалки, і генерали та воєначальники. У ній обговорюються сотні важливих тем. Це приводить нас до одного висновку: хоч земних «посудин», котрих використовував Бог, і було близько сорока, насправді ж Автор був Один. Про це найкраще написано в 2-му Посланні апостола Петра: «Бо пророцтво ніколи не було з волі людської, але від Бога звіщали мужі, натхнені Святим Духом» (1:21).

2. Унікальна популярність

Перегляньте історію — чи знайдете ви книгу, яку б так безжалісно критикували протягом тривалого часу, прискіпувалися до кожного рядка, слова та фрази? Найчастіше люди відкидають Біблію не тому, що вона суперечить собі, а тому, що вона суперечить їхньому способу життя.

Одного разу французький атеїст Вольтер сказав: «Мені набридло слухати, як 12 людей заснували нову релігію (він мав на увазі 12 апостолів). Я вам доведу, що досить однієї людини, щоб її зруйнувати». Відомо, що руйнувати легше, ніж будувати. Та хтось сказав: «Якщо ви бажаєте заснувати нову релігію, подібну до християнської, дайте себе безвинно розпі'яти і третього дня підніміться з могили».

Цікаво, що на місці цієї зухвалої промови Вольтера, який пророкував смерть християнства та Біблії, зараз розташоване Женевське Біблійне товариство, звідки сотні тисяч екземплярів Біблії розповсюджуються по всьому світу.

Жодна інша книга не змогла б витримати такого натиску критики й назавжди втратила б свій авторитет. Однак Біблія залишається незаперечним авторитетом для віри та життя мільйонів християн.

3. Унікальний загальний тираж

Тиражі та перевидання говорять про популярність. Але смаки та уподобання змінюються. Чи читають ваші діти та внуки те, що читали раніше ви? Мабуть, ні. Те, що сьогодні є бестселером, завтра може стати макулатурою.

У той час, коли чимало книг стають непотрібним сміттям, рік за роком,

десятиліття за десятиліттям, століття за століттям одна Книга продовжує свою переможну ходу. За даними Біблійних товариств, щоденний наклад Біблії (на 2012 рік) становить майже 33000 примірників, тобто в середньому кожних 2 секунди у світі друкується 5 примірників Святого Письма. Я певен, що жодна книга не може навіть претендувати на такий тираж, як Святе Письмо.

4. Унікальна кількість перекладів

Переклади говорять про універсальність книги. Упродовж століть певний клас людей був зацікавлений у тому, щоб тримати народ у незнанні та темряві. На жаль, до цього долучилися навіть церковні діячі. Так собор у Тулузі в 1229 році заборонив мати мирянам Біблію рідною мовою, а собор в Оксфорді 1407 року — здійснювати переклади Вічної Книги мовою народу.

Сьогодні Святе Письмо стало доступною книгою для кожної людини. Станом на вересень 2012 року Біблія перекладена 2798 мовами та діалектами. Продовжуються переклади ще 2075 мовами народів, якими спілкуються навіть не тисячі, а сотні людей! Навіть сліпі мають змогу читати Святу Книгу шрифтом Брайля 84 мовами, випускаються також аудіоверсії Біблії. За даними Біблійних товариств, 97 % населення земної кулі має Біблію чи її частини рідною мовою.

5. Унікальна правдивість

Якщо ви читали коли-небудь біографічні твори, то помічали, що залежно від симпатій чи антипатій біографа герой виглядатиме позитивним або негативним. Біблія написана в іншому стилі. Чимало навіть щирих християн дивуються: навіщо Бог допустив, щоб у Святе Письмо ввійшли такі історії, як обман Божого праведника Авраама щодо своєї дружини, перелюб Давида, духовне падіння премудрого Соломона, зрада апостола Петра... Невже Біблія схвалює ці вчинки? Звичайно, ні!

Річ у тім, що Біблія — це правдива Книга, яка не зображує біблійного героя як безгрішну особистість, а показує реалії, які можуть здаватися неприємними. Бог бажає показати нам, що біблійні персонажі також духовно падали, проте Він допоміг їм подолати проблеми й випробування.

У біблійній мові «святі» — це не ті, хто ніколи не грішив, а ті, хто вмів каятися, робити висновки й просити

ЕВАКУАЦІЯ як ЄДИНА НАДІЯ на ПОРЯТУНОК?

К. Г.

Протягом останнього десятиліття телевізійний ефір заповнили голлівудські фільми, сюжет яких полягає у вторгненні на Землю інопланетян: «День незалежності», «Люди в чорному», «Війна світів»... Цей список можна продовжити, однак сюжетна лінія залишається незмінною: інопланетяни прагнуть заволодіти нашою планетою, оскільки їхня рідна планета більше не придатна для життя.

З певного часу питання подальшого освоєння космосу все більше і більше хвилює не тільки пересічних обивателів, а й провідних фахівців у галузі астрономії та космології. На зміну голлівудським сценаристам-фантастам прийшли вчені. Ідеї про необхідність створення придатних для життя людини колоній на інших планетах дедалі частіше обговорюються в рамках зустрічей «за зачиненими дверима». Причиною цьому слугують умови життя на нашій планеті, які останнім часом зазнали загрозливих змін.

Одним з найбільш запеклих прихильників цієї ідеї є людина, котру називають другим Ейнштейном, один з найвпливовіших відомих суспільству фізиків-теоретиків і космологів нашого часу, володар численних нагород і премій за внесок у розвиток науки – доктор Стівен Вільям Хокінг.

Згідно з переконаннями Хокінга, наша планета приречена. Зміна клімату, забруднення навколишнього середовища та інші супровідні чинники незабаром зроблять життя на Землі неможливим. Отже, єдиною надією на виживання людини як біологічного виду є колонізація однієї з планет Сонячної системи з подальшим переселенням на неї.

Переселення на іншу планету? Чи здійсненні ідеї Хокінга? Чи це просто наукова фантастика?

Реалії такі, що сучасна технічна база робить можливим політ людини на Марс. Більше того, у рамках проекту, організованого голландською компанією Mars One, до 2023 року на Червоній планеті планується створення постійної бази. Передбачається, що спочатку на Марс вирушать роботи, які з 2016 по 2020 рік побудують житлові та службові модулі, а вже 2023-го року база прийме першу групу поселенців – двох чоловіків і двох жінок. Політ на Марс займе близько 7 місяців, і щорічно туди будуть прибувати четверо землян, які за 5 років створять там колонію з 20 осіб. Ця голландська

ініціатива викликала багато запитань. Річ у тім, що ніхто не береться гарантувати вдалий переліт і спроможність людей вижити на Марсі. Крім того, добровольці, які вирушають на Марс, назад не повернуться: на сучасному етапі розвитку космонавтики це неможливо.

Хоч доцільність настільки радикальних дій не доведена, водночас безглуздо заперечувати той факт, що над жителями Землі нависла загроза, яку, як не дивно, значною мірою спричинила антропогенна діяльність самої людини.

ЗВІДКИ СЛІД ЧЕКАТИ НЕБЕЗПЕКУ?

Враховуючи постійне зростання населення Землі, стає очевидним, що обмежених природних ресурсів не вистачить для задоволення дедалі більших потреб. Усе частіше звучать заяви про те, що людство вже переступило «точку невороття» і тепер можна чекати яких завгодно світових катаклізмів.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, стихійні лиха, зумовлені зміною клімату, щорічно забирають життя 150 000 чоловік.

Також не можна перестати зважати на загрозу виникнення військових дій, здатних призвести до катастрофи світового масштабу. Існують дані, що на сьогодні в 9 країнах світу розосереджено близько 23 000 ядерних снарядів. Не минуло й року, відколи звістка про загрозу виникнення ядерної війни на Корейському півострові сколихнула громадськість. Конфлікт вдалося врегулювати, але ніхто не знає, наскільки довго триватиме мирне становище.

Чимало вчених стурбовані потенційною загрозою виникнення пандемії. При цьому абсолютно неважливо, чи виникне смертоносний вірус у результаті природних мутацій (як пташиний грип), чи буде синтезований у лабораторії самою людиною (біологічна зброя).

ЕВАКУАЦІЯ?!

Можливо, дехто вважає це вигадкою, проте понад 6000 років тому Бог попередив людство про те, що внаслідок гріхопадіння стан нашої планети з плином часу буде лише погіршуватися й одного разу Земля стане непридатною для життя людини. Про це свідчить Біблія. Однак Добра звістка полягає в тому, що в нас є можливість

врятуватися. Немає потреби чекати, поки вчені колонізують іншу планету, винайшовши для нас засіб порятунку. Порятунком уже запропонований Богом – це Христос. На сторінках Біблії ми знаходимо приголомшливий опис того, яким чином ми на деякий час покинемо цю планету, щоб, повернувшись, жити на ній вічно. «Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі. Потім ми, що живемо, які залишимося, разом з ними будемо підхоплені на хмари, на зустріч з Господом у повітрі, – і так завжди будемо з Господом. Тому потішайте одне одного цими словами» (1 Сол. 4:16–18).

Потішати одне одного? Чому б і ні, адже в цьому світі, котрий гине від зла та насильства, нам обіцяно чудову надію на спасіння – на вічне життя. Хіба можна уявити собі щось краще?

Ісус сказав колись: «В домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце. І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були» (Івана 14:2, 3).

Таким чином, задовго до виникнення загрози глобального потепління та ядерної війни Біблія описує насильство, спустошення і відчай, що панують на Землі. Хіба не це ми бачимо сьогодні? Ось чому Бог заздалегідь обіцяв, що не залишить нас у світі, життя в якому з кожним днем стає дедалі небезпечнішим.

До того ж Бог обіцяв відтворити нашу Землю в її первозданній красі: «Ми за Його обітницею чекаємо нових небес і нової землі, в яких проживає праведність» (2 Петра 3:13).

Цікаво, що наука не заперечує той факт, що якщо в людства і є майбутнє на цій планеті, то вона повинна зазнати радикальних змін. Здійснити їх людство не здатне, тож доктор Хокінг частково має рацію: потрібно шукати допомогу ззовні. Однак принципова помилка полягає в тому, що вчений бачить порятунок у людському генії, а така теорія приречена на провал (варто лише поглянути, на що перетворилася Земля внаслідок нашого на ній перебування). Бог же пропонує нам прийняти обіцяний Ним дар спасіння і жити з твердою впевненістю в тому, що невдовзі всьому цьому безладу буде покладено край і це більше ніколи не повториться.

в Бога сили для майбутніх перемог. У Біблії міститься 31 тисяча Божих обітниць. Це слова Божої підтримки для людської душі в часи кризи. Кажуть: «Коли тривога, тоді – до Бога!». Ми не знайдемо повного розуміння Істини, поки не навчимося звертатися до Біблії не лише в горі, але й у світлі моменти життя.

У Біблії я знайшов 1232 словосполучення «говорить Господь». Господь продовжує і сьогодні говорити до серця людини через Біблію.

Біблія – єдина книга у світі, що знімає покривало з таємниці походження Всесвіту та людини й вказує на мету творіння. Святе Письмо містить відповіді на запитання буття, воно говорить, звідки походить людина та куди вона прямує. Біблія служить нам компасом і дороговказом до розв'язання різних життєвих питань.

Скарга

Юридичному інституті на лекції викладач запропонував студентам розглянути скаргу однієї бабусі на свого сусіда по саду. Суть скарги полягала в тому, що поруч з парканом, який розділяє садові ділянки, у сусіда росла яблуня. Деякі її гілки звисали через паркан на територію старенької, котра скаржилася на те, що коли дозрілі яблука падають, то ламають тюльпани, які вона вирощує якраз біля цього паркану.

Серед студентів почалася дискусія. Одні стверджували, що оскільки яблуня належить сусідові, то він відповідає за яблука, що ростуть на ній, і винен у шкоді, заподіяній старенькій у вигляді пом'ятих тюльпанів. У цьому випадку сусід повинен відшкодувати їй збиток і зробити так, щоб яблука з його яблуні не падали на сусідську ділянку. Інші вважали, що якщо яблука висять над територією старенької, то вони вже належать їй. Вона може сама зривати їх і дбати про те, щоб вони не псували клумбу. У цьому випадку сусід їй нічого не винен, а вона сама повинна вирішити свою проблему.

Суперечка тривала довго, але до єдиної думки студенти так і не дійшли. Тоді вони звернулися до викладача з питанням: «Яке ж рішення є правильним?»

Викладач уважно подивився на аудиторію і сказав:

– Ваша спільна помилка полягає в тому, що ви прийняли скаргу старенької як факт, а це неправильно. Невже ви не знаєте, що яблука дозрівають восени, а тюльпани на відкритих клумбах вирощують навесні?! Поспішні висновки – помилковий орієнтир.

Ты шей одежду для души, ведь ей неловко, Ее знакомые давно форсят в обновках: На ком-то шаль из равнодушья с камнями, На ком-то злоба и двуличие с шипами, А кто-то платье сшил вечернее из лести, Кому-то нравится носить наряд из мести. А ты одета в простоту и состраданье, Они не в моде и остались без вниманья.

Ты в детстве платье из доверия любила. Твоя душа его годами износила, Оно теперь трещит по швам, и стало тесно... Но зло и зависть для души не интересны. Зачем пытаться не свою носить одежду? Взамен сомнениям примерь к душе надежду.

Наряд из сплетен, как костюм для маскарада, Фальшивых масок на душе совсем не надо. Пусть лучше совесть, чем пустые обещанья, Пусть лучше платье из любви и пониманья, Чем мини-юбка, что из выгоды пошита. А лучше душу оставляй совсем открытой!

Правду з Брехнею не знайдеш

Почув чоловік, що є на світі Правда. Пішов її шукати. Бачить: іде йому на зустріч Брехня.
– Куди, чоловіче, прямуєш?
– Іду Правду шукати.
– О, як добре, – говорить Брехня. – Я теж хочу хоч раз її побачити. Підемо разом! Прийшли вони в одне місто й питають:
– Правда тут є?
– Була, але пішла. Куди – не знаємо. Пішли чоловік з Брехнею далі. Прийшли в інше місто, знову питають:
– Була тут Правда?
– Була, була, – відповідають. – Деся не далеко тут ходить. А хто це з тобою? – питають.
– Це – Брехня, – відповідає чоловік.
– Та хто може Правду разом з Брехнею знайти? – дивуються люди. – Ти Брехню прожени.
– І то правда, – говорить чоловік. Прогнав він від себе Брехню, дивиться – а до нього уже Правда сама назустріч іде.
– Добридень, – каже, – добродію. Чим можу тобі допомогти?

Богатства души

*Чистота чистих розумляє,
А любезність рай дарить.
Согласье оживляет,
Мудрость в истине хранит.*

*Снисхождение ободряет,
Радость свет любви несет,
Милосердие исцеляет
И к спасению ведет.*

*Недостатки покрывает
Драгоценная любовь.
Слово раны заживляет,
К жизни возвращает вновь.*

*Всем нужны долготерпенье,
Кротость, милость, доброта,
Понимание, прощенье,
Слов и сердца теплота.*

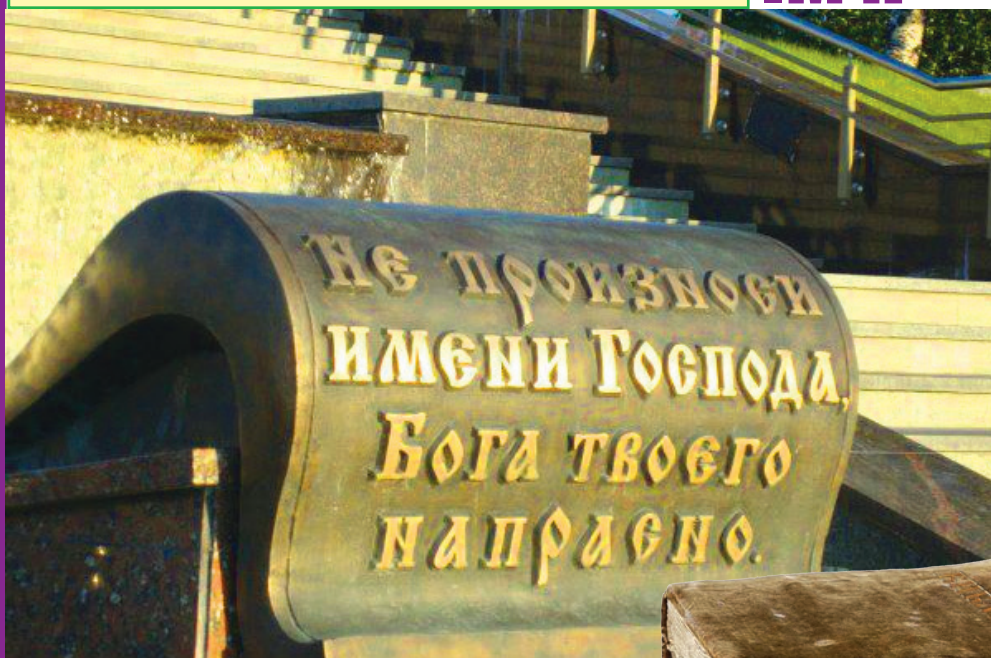
*Где ж найти богатства эти,
Чтобы душу созидать;
Любям, что в греховных сетях,
Образ Божий чтоб являют?*

*Богом и они хранятся
На путях своих земных.
Будем же, Христом водимы,
Образом для малых сих.*

*Кто в сел. мире поступает,
Как великий Святой Отец,
Нам любовь Христа стяжает
В Небе Царство и венец!*

Не призывай (не носи – в оригіналі) Імення Господа, Бога твого, надаремно, бо не помилує Господь того, хто призиватиме Його Імення надаремно» (Вихід 20:7).

Неможливо забути цю дружну, ревну в служінні родину, з якою ми познайомилися, коли проживали в Пуерто-Барріос у Гватемалі. Коли ми з дружиною відвідали їх удома, кожен з них із притаманною усім гватемальцям ввічливістю по черзі вставали й представлялися. Першою була глава сім'ї – мати Кармен Рейєс. Вона пояснила, що її чоловік відсутній, бо вже тривалий час не живе з ними. «Коли ми почали вивчати Слово Боже, він дуже розгнівався й залишив нас», – сумно промовила жінка.

Потім представилися інші члени сім'ї.
– Ізабел Рейєс, – назвалася старша дочка.
– Рамон Діаз, – представився її брат, вродливий сімнадцятилітній хлопець.
– Марія Рейєс, – ніяково промовила наступна сестра.

Так тривало доти, доки всі вони, усміхаючись і жартуючи одне над одним, не назвали свої імена.

Нас зацікавило, чому декотрі з них були Рейєс, а інші – Діаз. Але оскільки ми не наважувалися запитати про це, вони самі пояснили. «Наш тато, – розповіли вони, – полюбляє випити, і щоразу, коли хтось із нас народжувався, батько не упускав нагоди відсвяткувати це. У такому стані він міг прийти до місцевої реєстраційної установи, щоб зареєструвати появу дитини, і коли чиновник питав: «Хто батько дитини?», він часом називав своє прізвище, а іноді казав: «Звідки мені знати? Я не знаю, чия це дитина. Запитайте її матір». Усе це видавалося батькові досить вдалим жартом, але в результаті декотрі з нас офіційно зареєстровані як його діти і носять його прізвище, а інші записані на дівоче прізвище матері».

Сім'я давно змиралася з таким становищем, і ми, звичайно, не робили жодних коментарів стосовно почутого. Однак, залишаючи їхній дім, я подумав: «Як сумно! Як боляче відчувати, що рідний батько відмовляється визнати вас, не бажаючи, щоб ви носили його прізвище!..»

Ісус розповів історію про юнака, котрий повстав проти свого батька і залишив батьківський дім. Врешті-решт, після жаклих пригод він отямився і повернувся до рідної домівки. У цій розповіді ми знаходимо один з прекрасних біблійних текстів. Ось він: «Вставши, він пішов до свого батька. Коли він був ще далеко, батько побачив його й змілюсердився; побігши, кинувся йому на шию і поцілував його» (Лука 15:20). Цією історією Христос хотів показати нам ставлення Бога до кожного, хто приходить до Нього.

Сам Ісус сказав: «Того, хто приходить до Мене, Я не вижену геть» (Івана 6:37). Ці слова стосуються усіх нас. Можливо, ми приходимо із сумнівами, наполовину вірячи, наполовину вагаючись, ледве розуміючи і все ще запитуючи себе, чи є надія. Але ніщо з цього не має значення. Ключове слово тексту – «Прийди!» Кожен, хто приходить, буде «обрадуваний в улюбленому Сині» (Ефес. 1:6). Ніхто ніколи не почує слів: «Я не знаю, чия це дитина». У Христі ми всі визнані дітьми Небесного Царя. Ми всі є Його законними синами й дочками.

«Не бійся, – каже Він, – бо Я тебе викупив, Я покликав ім'я твоє, Мій ти!» (Ісаї 43:1). Яке прекрасне запевнення! Але й це ще не все. «Коли переходиш через води, Я буду з тобою, а через річки – не затоплять тебе, коли будеш огонь переходити, – не

попечешся, і не буде палити тебе його полум'я» (текст 2). Усі ці благословення для «кожного, хто тільки зветься Іменням Моїм» (текст 7).

Зуважте, тут не йдеться про те, що Божі діти ніколи не зазнають тяжких часів. Вони можуть «переходити через води» і навіть «через огонь». Але обітниця запевняє: «річки не затоплять тебе» і «огонь... не буде палити тебе». У часи гірких випробувань «Я буду з тобою». Чому? Тому що, каже Господь, «Я покликав ім'я твоє, Мій ти!»

Яка дивовижна перевага носити Ім'я Отця! Розмірковуючи над цим, апостол Павло схилив свої коліна, вигукуючи: «Для того схилию коліна свої перед Отцем, що від Нього має імення кожен рід на небі й на землі» (Ефес. 3:14, 15). Апостол Іван підтверджує думку: «Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми звалися Божими дітьми!» (1 Івана 3:1).

ЯК ЗДОБУТИ ВПЕВНЕНІСТЬ У ТОМУ, ЩО МИ НОСИМО ЙОГО ІМ'Я?

Можливо, у вас виникли запитання: як я можу носити це Ім'я? Яким чином здобути впевненість у приналежності до Божої родини як земної, так і небесної? З усіх запитань, які будь-хто ставить собі, не може бути більш важливих.

Господь Ісус Христос дав нам відповідь на ці запитання, навчаючи Своїх учнів. Він сказав їм: «Отож, ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа» (Матв. 28:19). Саме через обряд хрещення ми беремо на себе це святе Ім'я.

Що спадає вам на думку, коли ви чуєте слово «хрещення»?

«Звичайно, – сказав мені один молодий чоловік, – коли я чую це слово, то згадую хрещення моєї маленької племінниці. Її батьки тримали маля на руках. Усі родичі й друзі разом із хрещеними батьками стояли біля хрещенської купелі. Ми уважно слухали, а священик помазав її чоло водою й урочисто проголосив слова на латині: «Ego baptizo te in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen».

Після цього всі ми благоговійно вимовили: А-а-а-мін».

Латинське слово «баптизо», яке промовляє священик у такому випадку, походить від ідентичного грецького терміна. У першому столітті воно вживалося, вказуючи на повне занурення чогось у воду. Коли Іван Хреститель – грецькою «баптистес» – почав хрестити людей у Йордані (Івана 3:23), обряд не був чимось новим, оскільки юдеї практикували ритуали очищення, під час яких занурювалися в ємкість із водою для обмивання.

Апостол Павло також пов'язував християнське хрещення з цими юдейськими ритуалами, називаючи його «купіллю відродження» (Тита 3:5). Але у своєму Посланні до римлян цій символічній дії він надає нового значення, яке суттєво збагачує його. «Тож ми поховані з Ним [Христом] через хрещення в смерть», – пише

ВИСОКОШАНОВАНЕ ІМ'Я

Лоран Уейд

Третя заповідь

апостол (Римл. 6:4). В іншому місці Павло пояснює суть сказаного: «Я розп'ятий разом з Христом» (Гал. 2:19).

Зміна, яка відбувається в нашому житті під час навернення до Христа, настільки сильна, що без перебільшення про неї можна говорити як про «смерть» і навіть «розп'яття». Це виконання смертного вироку над грішною людиною, якою ми були раніше. Коли ми змінені оновленням нашого розуму (див. Римл. 12:2), старий безладний і деструктивний спосіб мислення зникає. Ми набуваємо нові смаки і цінності. Наші мотиви й цілі настільки відрізняються від колишніх, що воістину буде справедливим сказати: стара людина померла й народилася нова. Водне хрещення – не що інше, як похорон мертвої людини, «яка зітліває в оманливих пожадливостях» (Ефес. 4:22).

І водночас це святкування нового народження. Проголошення народження – видиме свідчення чогось невидимого, хоч і цілком реального. Власне, це неповторна можливість привселюдно заявити, що тепер нова, зовсім інша людина проживає в старому домі.

ДІТИ СХОЖІ НА СВОЇХ БАТЬКІВ

Якщо ми справді діти Божі завдяки новому народженню, то будемо схожими на нашого Небесного Отця. Коли люди зможуть сказати про нас: «Він лагідний і терпеливий» або «Вона покірлива й завжди готова прийти на допомогу», тоді вони зможуть додати: «Це справді Божя дитина».

Ісус сказав: «Любіть ваших ворогів... щоб бути вам синами вашого Отця, що на небі» (Матв. 5:44, 45). Чому наше добре ставлення до тих, хто аж ніяк не заслуговує цього, указує, що ми є дітьми Божими? Тому що так само чинить Бог, «Який Своєю сонцю велить сходити над злими і над добрими та посилає дощ на праведних і на неправедних» (текст 45).

Це допомагає нам зрозуміти значення третьої заповіді, котра застерігає, щоб ми не носили Ім'я Боже надаремно.

Узяти на себе Його святе Імення надаремно – означає назвати себе сином чи дочкою Бога і водночас продовжувати жити по-старому. Це означає привласнити священство Ім'я без того, аби пережити реальні внутрішні зміни. Результат буде рівнозначний тому, якби ми привласнили прізвище сім'ї, але насправді до неї не належали.

ЯКА ЦІНА ІМЕНІ?

Як ви вважаєте: скільки коштує Боже Ім'я? Якщо ми не живемо відповідно до нашої християнської обітниці, значить виставляємо Боже Ім'я у фальшивому світлі. Ми знеславлюємо і ганьбимо сімейне ім'я. Апостол Павло каже про таких людей: «Через вас Боже Ім'я зневажається між народами» (Римл. 2:24).

Ми також виставляємо Його у фальшивому світлі, коли вживаємо священство Ім'я легковажно і недбало або у вульгарних і непристойних виразах. Цим ми показуємо оточуючим, що Боже Ім'я не таке вже й святе, значуще та цінне для нас. Ще серйознішою провинкою буде клястися цим Ім'ям у чомусь неправдивому або не виконати обіцянку, дану в Ім'я Бога.

Заповіді вимагають від нас послуху. Це означає, що ми можемо переконалися в їхній достовірності завдяки застосуванню даних принципів, а не за допомогою ретельного аналізу. Саме з цієї причини доказ їхньої надійності виявиться в дивовижних результатах, плодах, котрі «вироснуть» у житті кожного, хто застосує їх на практиці.

Перша заповідь спонукає нас любити Бога та надати Йому центральне місце у своєму житті, у той час як друга пояснює, що це означає. Тепер третя заповідь, беручи до уваги дві попередні, запитує: що ви збираєтеся з цим робити? Чи приймете ви запрошення вашого Небесного Отця? Чи бажаєте надати Йому центральне місце у своєму житті, носити Його Ім'я та Його характер?

Від нашої відповіді залежатиме, чи зможе Він вилити на наше життя ясні благословення, обіцяні в Його Слові.

ТВ-програма на березень (02.03.14 - 08.03.14)*

НЕДІЛЯ

00:00 Так промовляє Біблія
00:30 Євангеліє в сучасному світі
01:00 В гостях у Клиффа Гольдштейна
01:30 ...є Любов
02:00 Біблія продовжує говорити
02:30 Поспілкуймося
03:30 Лицом к лицу
04:00 Познавая непостижимое
04:30 Детонация
05:00 Інша сторона
05:30 Непростое состояние
06:00 Євангеліє в сучасному світі
06:30 Дорогами християнства
07:00 ...є Любов
07:30 Вера. Человек. Судьба

08:00 Сила Одного
08:30 Малюваки
08:50 Мастерская
09:00 Вкус здоровья
09:20 Модная книга
09:40 Технология
10:00 Удивительные факты
10:50 Ваша думка
11:00 Музична скринька
11:40 О вечном
12:00 Богослужение
13:20 Настав час
13:30 Біблія продовжує говорити
14:00 Вдохновение
14:30 Познавая непостижимое
15:00 Библейский час
15:30 Непростое состояние

ДІТЯЧИЙ ЧАС

16:00 Малюваки
16:20 В гостях у Добрячка
16:40 Сюрпризы сундука
17:00 Удивительные факты
17:50 Біблія свідчить
18:00 Детонация
18:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна
19:00 Поспілкуймося

20:00 ...є Любов
20:30 Модная книга
21:00 Вісті надії
21:20 Біблія, як вона є
21:30 День седьмой
22:00 Є проблема
22:30 Вера. Человек. Судьба
23:00 Сила Одного
23:30 Тора. Пророки. Писания

ПОНЕДІЛОК

00:00 Богослужение в храме на Подоле
01:00 Музична скринька
01:30 Библейский час
02:00 Открытая книга
02:20 Десять Заповедей
02:30 Тора. Пророки. Писания
03:00 ...єсть Любовь
03:30 Десять Заповедей
03:45 Люди и судьбы
04:00 Євангеліє в сучасному світі
04:30 Модная книга

05:00 Контрасты души
05:30 Є проблема
06:00 Дружболандия
06:15 Малюваки
06:30 Богослужіння у Львові
07:00 Ранок Надії
07:50 5 хвилин для вічності
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе
08:40 Технология
09:00 Изобилия
09:00 Ранок Надії

09:50 5 хвилин для вічності
10:00 Поспілкуймося
11:00 Ранок Надії
11:50 5 хвилин для вічності
12:00 Лицом к лицу
12:30 Вера. Человек. Судьба
13:00 Є проблема
13:30 Біблія продовжує говорити
14:00 Диагноз: здоровье
14:30 Сила Одного
15:00 Вісті надії
15:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна

ДІТЯЧИЙ ЧАС

16:00 Чудесный магазин
16:30 В гостях у Добрячка
16:50 Дружболандия
17:00 Познавая непостижимое

17:30 Євангеліє в сучасному світі
18:00 Дорогами християнства
18:30 Живой Бог
19:00 В пошуках істини
19:30 Библейский час
20:00 Познаем истину
20:50 Вечірні історії
21:00 О вечном
21:20 Настав час
21:30 Детонация
22:00 Вдохновение
22:30 ...єсть Любовь
23:00 Познаем истину
23:50 Біблія, як вона є

ВІВТОРОК

00:00 Притчи блудного сына
00:30 Люди и судьбы
00:50 Десять Заповедей
01:00 Открытая книга
01:30 Познавая непостижимое
02:00 Под абаяжуром
02:30 Библейский час
03:00 Вера. Человек. Судьба
03:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна
04:00 Тора. пророки. Писания

04:30 Лицом к лицу
05:00 Диагноз: здоровье
05:30 День седьмой
06:00 Малюваки
06:15 Дружболандия
06:30 Мастерская
06:40 Модная книга
07:00 Ранок Надії
07:50 5 хвилин для вічності
08:00 Є проблема
08:30 Готовим вместе
08:50 Біблія свідчить
09:00 Ранок Надії
09:50 5 хвилин для вічності
10:00 Удивительные факты
10:50 Біблія свідчить
11:00 Ранок Надії
11:50 5 хвилин для вічності
12:00 Вісті надії
12:20 Счастье вопреки всему
13:00 Дорогами християнства
13:30 Модная книга
13:50 Музична скринька
14:30 Детонация
15:00 Познаем истину
15:50 Ваша думка

ДІТЯЧИЙ ЧАС

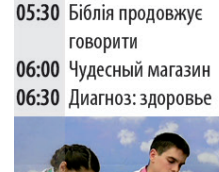
16:00 Дружболандия
16:20 В гостях у Добрячка
16:40 Сюрпризы сундука
17:00 Вдохновение
17:30 Біблія продовжує говорити
18:00 Удивительные факты
18:50 Біблія, як вона є
19:00 Сила Одного
19:30 Непростое состояние
20:00 Помолитесь за меня

20:50 Вечірні історії
21:00 Інша сторона
21:30 Дорогами християнства
22:00 Счастье вопреки всему
22:50 Ваша думка
23:00 Помолитесь за меня
23:50 Настав час

СЕРЕДА

00:00 Вісті надії
00:20 Біблія свідчить
00:30 Сила Одного
01:00 Вдохновение
01:30 Познавая непостижимое
02:00 ...єсть Любовь
02:30 Поспілкуймося
03:30 Библейский час
04:00 В гостях у Клиффа Гольдштейна
04:30 Тора. Пророки. Писания
05:00 Лицом к лицу
05:30 Біблія продовжує говорити
06:00 Чудесный магазин
06:30 Диагноз: здоровье

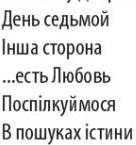
07:00 Ранок Надії
07:50 5 хвилин для вічності
08:00 Живой Бог
08:30 Готовим вместе
08:50 Ваша думка
09:00 Ранок Надії
09:50 5 хвилин для вічності
10:00 Помолитесь за меня
10:50 Настав час
11:00 Ранок Надії
11:50 5 хвилин для вічності
12:00 Модная книга
12:20 Вкус здоровья
12:40 Технология
изобилия

13:00 О вечном
13:20 Біблія свідчить
13:30 ...є Любов
14:00 Тора. Пророки. Писания
14:30 Познавая непостижимое
15:00 Помолитесь за меня
15:45 Біблія, як вона є

ДІТЯЧИЙ ЧАС

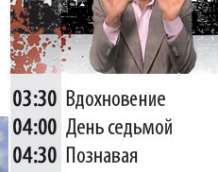
16:00 Малюваки
16:20 Дружболандия
16:40 В гостях у Добрячка
17:00 День седьмой
17:30 Інша сторона
18:00 ...єсть Любовь
18:30 Поспілкуймося
19:30 В пошуках істини
20:00 Удивительные факты

20:50 Вечірні історії
21:00 Є проблема
21:30 Модная книга
21:50 Музична скринька
22:30 Непростое состояние
23:00 Богослужение в храме на Подоле

ЧЕТВЕР

00:00 Вихід поруч
00:20 Біблія, як вона є
00:30 Вера. Человек. Судьба
01:00 Контрасты души
01:30 Тора. Пророки. Писания
02:00 Музична скринька
02:50 Настав час
03:00 В гостях у Клиффа Гольдштейна

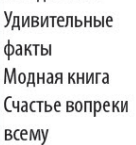
03:30 Вдохновение
04:00 День седьмой
04:30 Познавая непостижимое
05:00 Богослужение в храме на Подоле
06:20 Малюваки
06:40 В гостях у Добрячка
07:00 Ранок Надії
07:50 5 хвилин для вічності
08:00 Непростое состояние
08:30 Готовим вместе
08:50 Десять Заповедей
09:00 Ранок Надії
09:50 5 хвилин для вічності
10:00 Удивительные факты
10:50 Біблія свідчить
11:00 Ранок Надії
11:50 5 хвилин для вічності
12:00 Детонация
12:30 Біблія, як вона є
12:40 Живой Бог
13:10 Познаем истину
14:00 ...єсть Любовь
14:30 Ваша думка
14:40 Вкус здоровья
15:00 Дорогами християнства
15:30 Вера. Человек. Судьба

ДІТЯЧИЙ ЧАС

16:00 Чудесный магазин
16:35 Дружболандия

17:00 Вісті надії
17:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна
18:00 Удивительные факты
18:50 Модная книга
19:10 Счастье вопреки всему
20:00 Помолитесь за меня

20:50 Вечірні історії
21:00 Є проблема
21:30 Богослужение в храме на Подоле
22:20 Біблія, як вона є
22:30 Библейский час
23:00 Помолитесь за меня
23:50 Ваш думка

П'ЯТНИЦА

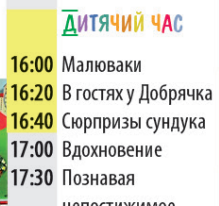
00:00 Поспілкуймося
01:00 Інша сторона
01:30 Богослужіння у Львові
02:00 Є проблема
02:30 Лицом к лицу
03:00 Открытая книга
03:30 Технология
03:45 Біблія свідчить
04:00 Вісті надії
04:30 Библейский час
05:00 Счастье вопреки всему
05:50 Біблія, як вона є
06:00 В гостях у Добрячка
06:15 Мастерская
06:30 Сила Одного
07:00 Ранок Надії
07:50 5 хвилин для вічності
08:00 День седьмой
08:30 Готовим вместе
08:40 Модная книга
09:00 Ранок Надії
09:50 5 хвилин для вічності
10:00 Помолитесь за меня
10:50 Біблія, як вона є
11:00 Ранок Надії
11:50 5 хвилин для вічності

12:00 Непростое состояние
12:30 Євангеліє в сучасному світі
13:00 Диагноз: здоровье
13:30 Живой Бог
14:00 Сила Одного
14:30 Открытая книга
14:50 Десять заповедей
15:00 Помолитесь за меня
15:50 Біблія свідчить

16:00 Малюваки
16:20 В гостях у Добрячка
16:40 Сюрпризы сундука
17:00 Вдохновение
17:30 Познавая непостижимое
18:00 День седьмой
18:30 О вечном
18:50 Познаем истину
19:40 Інша сторона
20:10 Музична скринька
20:50 Вечірні історії
21:00 В гостях у Клиффа Гольдштейна
21:30 Тора. Пророки. Писания

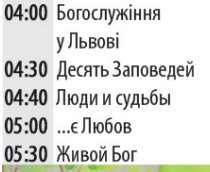
21:30 Тора. Пророки. Писания
22:00 В пошуках істини
22:30 Біблія продовжує говорити
23:00 ...єсть Любовь
23:30 Под абаяжуром

23:30 Под абаяжуром

СУБОТА

00:00 Богослужение в храме на Подоле
01:00 Тора. Пророки. Писания
01:30 Євангеліє в сучасному світі
02:00 Библейский час
02:30 Вера. Человек. Судьба
03:00 Под абаяжуром
03:30 Хочу Вас спросить
04:00 Богослужіння у Львові
04:30 Десять Заповедей
04:40 Люди и судьбы
05:00 ...є Любов
05:30 Живой Бог

06:00 Чудесный магазин
06:30 В гостях у Добрячка
06:50 Біблія, як вона є
07:00 Библейский час
07:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна
08:00 В пошуках істини
08:30 Біблія продовжує говорити
09:00 День седьмой
09:30 Богослужіння у Львові
10:00 Познаем истину
10:50 Ваша думка
11:00 Вдохновение
11:30 Богослужение в храме на Подоле

12:50 5 хвилин для вічності
13:00 Є проблема
13:30 О вечном
13:50 Детонация
14:20 Музична скринька
15:00 Богослужение в храме на Подоле

16:20 Малюваки
16:40 Дружболандия
17:00 ...є Любов
17:30 Вера. Человек. Судьба
18:00 Непростое состояние
18:30 Інша сторона
19:00 Модная книга
19:20 Настав час
19:30 Дорогами християнства
20:00 Счастье вопреки всему
20:50 Біблія свідчить
21:00 Біблія продовжує говорити
21:30 Познавая непостижимое
22:00 ...єсть Любовь
22:30 Под абаяжуром
23:00 Вісті надії
23:20 5 хвилин для вічності
23:30 Лицом к лицу

hope.ua

П'ЯТНИЦА
20:10

«Музична скринька» -
це музика,
яка лікує душу;
це таємниці,
які дивують;
це реальні історії
з реальними людьми.

Параметри налаштування
спутникового
телеканалу "Надія":

Канал: Nadiya TV
Супутник: ASTRA-4A (Sirius), 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

ЦІЛОДОБОВО

Дивіться програми
телеканалу "Надія"
в кабельних мережах України,
а також в мережі Інтернет
24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80
(093) 50-157-80
(066) 707-00-05
(098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання та пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line
на сайті www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте за адресами:

✉ contact@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

✉ contact@hope.ua

* Телеканал залишає за собою право внесення змін до ТВ-програми

16 грн*

Непохитне опертя

Друга половина 19 століття. Час, коли на українських теренах знов заговорили про Реформацію. Побожний дяк Георгіївської церкви пішов усупереч традиційним доктринам, адже вони суперечать Біблії. Його ім'я — Теофіл Бабенко.

Мова: українська, російська

30 грн*

Є Любов. Цвіт яблуні

Тетяну мав охопити відчай...
Але вона отримала надію...
Життя Миколи мало обіграти у 27 років.
Але... Про долю Миколи і Тетяни -
у фільмі-трилогії "ЦВІТ ЯБЛУНІ".

Мова: українська, російська

*пожертвування

Замовити диски

Ви можете за телефонами
гарячої лінії або за адресами:

zakaz@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

Червона троянда

Один американський моряк, служачи на флоті, листувався з жінкою, якої ніколи не бачив. Звали її Роза. Їхнє листування тривало 3 роки. Читаючи її листи та відповідаючи на них, він зрозумів, що вже не може без неї жити. Вони покохали одне одного, навіть не помітивши.

Коли строк служби закінчився, вони домовилися про зустріч на Центральному вокзалі о п'ятій годині вечора. Жінка написала, що в петельці в неї буде червона троянда – і так він упізнає її.

Моряк замислився: він ніколи не бачив фотокартки Рози. Він не знає, скільки їй років, не знає, симпатична вона чи не вродлива, струнка чи повна.

Моряк прийшов на вокзал, і, коли годинник пробив п'яту, вона з'явилася – жінка з червоною трояндою в петельці. Їй було близько шістдесяти. Моряк міг повернутися і піти, але він так не зробив. Ця жінка писала йому всі ці роки, надсилала подарунки на Різдво, підтримувала його. Вона не заслужила такого. І він підійшов до неї, простягнув руку і назвав своє ім'я. А жінка сказала моряку, що він помилився і що Роза стоїть за його спиною. Він обернувся і побачив... її – юну і прекрасну. Дама похилого віку сказала, що Роза попросила її просунути квітку в петельку й більше нічого не пояснила. Якби моряк повернувся і пішов, то втратив би її назавжди. Але він підійшов до цієї дами похилого віку, і вона показала йому справжню Розу й розказала всю правду.

Зовнішність оманлива. Цінують внутрішню красу, адже саме вона є путівником до істинного щастя.

Мене звати «БЕЗ ТУРБОТ»

Можливо, ви ніколи не чули про людину на ім'я Тітедіос Америкос, але саме його я хочу наслідувати. Про нього розповідають ранні грецькі рукописи християнської епохи. Тітедіос – справжнє ім'я, але друга його частина – Америкос – складається з грецького слова «турбуватися» і префікса «ні» або «ніколи». Інакше кажучи, це епітет, як, наприклад, в іменах «Олександр Великий» або «Яків Справедливий». Напевно, Тітедіос був неспокійним чоловіком, який повірив в Ісуса Христа, навчився йому довіряти і перестав хвилюватися. Тому його назвали «Тітедісом, який ніколи не хвилюється».

Дуже хочеться, щоб і мене звали «Олена, яка ніколи не хвилюється». Найважливіше, ким ми стаємо, а не те, якими ми є зараз. І якщо Бог може мене, людину, якій важко контролювати свої емоції, перетворити на жінку, котра довіряє йому і намагається не хвилюватися, він може зробити це і для вас. Будемо молитися за те, щоб Бог змінив нашу внутрішню сутність.

О. Д.

Знайомтеся: наші читачі

Яценко Тамара Миколаївна –

член Співки християнських письменників України і міжцерковної літературної студії «Надія».

Народилася 1937 року в м. Каневі, на той час Київської області, звідки 1945 року разом із сім'єю переїхала до Києва. Освіта – вища. Працювала переважно в проєктних організаціях на посаді інженера-будівельника.

Заперечуючи існування Бога, усе своє свідоме життя була переконаною атеїсткою.

Наш позаштатний кореспондент при зустрічі з Тамарою Миколаївною поставив їй кілька запитань.

– Тамаро Миколаївно, що б ви хотіли розповісти нашим читачам про свій творчий шлях?

– Вірші писала з дитинства. Це відбувалося спонтанно – мислення образами було природним станом душі. Але це були світські вірші.

Стрімкі події періоду перебудови похитнули світогляд, і після тривалих коливань, роздумів і пошуків я прийшла до Бога.

– Це якось відобразилося на вашій творчості?

– Звичайно! Змінилася тематика поетичної творчості, з'явився новий напрямок. Поступово злободенна соціальна лірика набувала релігійного відтінку, а потім стали народжуватися вірші, гімни і навіть поеми про найголовніше в оновленому житті – про Господа нашого Ісуса Христа і Його велику жертвну любов до нас. Про це свідчить видана 2012 року збірка віршів під назвою «Для Тебе, мій Господи!».

– Що ви як читач можете сказати про газету «Вічний скарб»?

– Відтоді як в Україні, зокрема в Києві, легалізувалося служіння протестантських церков, кращої газети, ніж «Вічний Скарб», я не бачила. Яскрава, цікава, насичена Євангелієм Христовим, вона зачаровує, облагороджує, захоплює, примушуючи прочитати її від «а» до «я» і з нетерпінням чекати наступного номера. Крім того, створюється враження, ніби перебуваєш у зібранні віруючих і спілкуєшся з усіма авторами цих надзвичайно проникливих статей, віршів і оповідань.

Багато хто з них надихнув мене на нові поетичні твори.

Ця газета – справжня і чиста криниця світлої істини Божого Слова. Рясних вам благословень, шановні співробітники цієї чудової газети!

– Дякуємо вам за такі добрі слова! Хотілося б вам побачити на сторінках нашої газети щось зі своєї творчості?

– Так, я б дуже хотіла, щоб читачі газети змогли прочитати на її сторінках мою поезію. Хочу запропонувати вашій увазі мою «Китайську казку».

– Тамаро Миколаївно, дозвольте поцікавитися: чому саме цей твір ви вирішили запропонувати?

– Як я вже сказала, ця газета постійно надихає мене на творчість. Це вже не перший вірш, написаний після прочитання статей у «Вічному Скарбі». Я читаю ваші статті в прозі, а потім отримую натхнення від Бога писати їхню поетичну інтерпрета-

цію. Моя «Китайська казка» – це і є остання інтерпретація однієї зі статей «Вічного Скарбу». Тому мені й хочеться, щоб читачі газети знали: «Вічний Скарб» – особлива газета, здатна надихати.

– Дякуємо за щирі відповіді, за запропонований твір для читачів газети, а також за час, присвячений нашій бесіді. Від імені керівництва та колективу редакції газети хочу побажати вам, дорога Тамаро Миколаївно, рясних Божих благословень у всіх сферах вашого життя, зокрема і у творчості! Успіхів вам!

Інтерв'ю взяла Ольга Бокова

Китайская сказка

Тамара Яценко,
м. Київ

Все это было так давно...
В тот год в Китае древнем
Взойти торжественно на трон
Приходит принцу время.
Принц к коронации готов –
Красив, здоров и молод,
Но ясно и без лишних слов,
Что был он еще холост.
А по закону прежде он
Обязан был жениться –
Империи (гласил закон)
Нужна императрица.
Невесту может выбрать сам,
Тут никаких запретов.
Принц, обратившись к мудрецам,
Решал проблему эту.
Поскольку выбор был за ним
И речь шла о царице,
Был здравый смысл незаменим –
Не смел он ошибиться.
И, поразмыслив, наконец,
Чтоб долго не терзаться,
Он созыает во дворец
Девиц со всего царства.
Служанка, та, что много лет
Там, во дворце, служила,
Узнав, что будет смотр невест,
Встревожилась. Решила
Вмешаться срочно. Ее дочь
Любила тайно принца –
В мечтах витала день и ночь.
Как тут не огорчиться?
Дочь собирается на смотр –
Безумная идея!
Да не по ней тот царский двор,
Потом ведь пожалеет!
Там соберется (что скрывать?)
Дворцовая элита.
Все будет роскошью сверкать,
Богаты, знамениты...
«Я вижу, как страдаешь ты, –
Сказала мать с любовью, –
Но безрассудные мечты
Вернуться могут болью».
«Я знаю – мой удел иной, –
Ответила девица, –
Благоразумие со мной...
Мне б лишь взглянуть на принца...
Я буду счастлива и тем,

Что несколько мгновений
Он будет рядом, а затем
Придет благословенье».
В тот вечер засиял дворец:
Изысканные лица,
Наряды пышные (купец
Возил из-за границы),
Красавицы, как на подбор, –
Одна другой милее,
Блеск драгоценностей. Весь двор,
Все в ожиданье млеет.
Вот окруженный свитой принц
Открыл начало смотра.
Волнение побледневших лиц
Казалось слишком острым.
Подумал принц: «А вот сейчас
Мне подыграет время», –
И объявил: «Каждой из вас
Цветочное дам семя.
Через полгода, ровно в срок,
Смогу определиться:
Кто лучший вырастит цветок,
Становится царицей».
Тут дочь служанки
(шанс ведь есть!)
Надеждой загорелась:
«Не стоит сомневаться здесь –
Вознаградится смелость!»
В горшок то семя посадив,
Представила так ясно,
Как от ее большой любви
Взойдет цветок прекрасный.
Чем ближе к сроку дни идут,
Тем призрачней надежда!
Вложила все: терпенье, труд,
Усердие и нежность –
Не всходит семя, пуст горшок!
Чем завоеуешь принца?
Сбой за удачею пошел,
Придется с ним смириться...
Но упустить последний шанс
Увидеться с любимым?
Указан был и день, и час...
Конечно, повод мнимый:
Нести туда пустой горшок –
В провале утвердиться...
Но если брать все то в расчет,
То не увидит принца.
Пришла... У слезах ее мечты:

У претенденток важных
Великолепные цветы
В горшках были у каждой.
Девицы выстроились в ряд,
Зарделись ярко лица –
Все нетерпением горят,
Все в ожиданье принца.
Тут он заходит. Видит Бог!
Фрагмент один из жалких:
Всех обошел, и вот итог –
Избрал он дочь служанки!
Раздался ропот: «Как же так,
И по какому праву
Принц выбрал ту, что без
цветка,
Собрав всех для забавы?»
«Спокойно, – отвечает он, –
Не надо возмущаться!
Считайте, вам не повезло,
Что упустили счастье!
Императрицей быть она
Достойней всех вас вместе:
Только она из всех одна
Цветок взрастила чести.
Как дружно просчитались вы,
Обмануты природой!
Все семена были мертвы –
Они не дали б всходов...

Д. К.

Серце Ісуса

Ваші інвестиції

Бог постійно посилає нам можливості для того, щоб ми могли робити «інвестиції» у своє життя. Будьте уважними, пильнуйте, щоб не прогавити їх! По-перше, Господь робить це через Своє Слово, яке є найкращим «капіталом» для таких інвестицій. Але Він також посилає і багато інших «можливостей для капіталовкладень». Багато з них я використовую у своєму житті. Наприклад, раз на тиждень ми з дружиною влаштовуємо романтичне побачення і в такий спосіб робимо внесок у наше подружнє життя. А раз на місяць, у неділю, ми з дітьми ходимо в кафе поснідати разом, щоб дозволити нашій мамі зайвий день не стояти біля плити.

Усе, що ви говорите або робите, – це вклад у щось. Стане цей внесок прибутком чи збитком – залежить від вас. Робіть усе якомога краще: що ви посіяли сьогодні, те ви пожнете завтра.

Одна з найбільших помилок, якої ви можете припуститися, – вважати, що ви працюєте для когось із людей. Неважливо, скільки у вас начальників, насправді ви працюєте для Господа. Ми, християни, не маємо права дивитися на людей як на джерело свого добробуту та благополуччя. Ось чому так важливо не втрачати «інвестиційні можливості», які дає нам Бог. Це один зі способів, за допомогою яких Він навчає нас і допомагає нам розвиватися. Якщо стрілець не потрапляє в ціль, він звинувачує себе, а не мішень. «Вдосконалюйте свої цілі – і ви вдосконалили себе», – радить Гілберт Арланд.

Коли настане процвітання, використовуйте його з мудрістю. Поділіться частиною з іншими, а щось вкладайте у себе. Знання того, що ви хочете, – наполовину складається з розуміння того, від чого вам слід відмовитися, перш ніж ви отримаєте бажане. «Постарайся представити себе гідним перед Богом, бездоганним працівником» (2 Тим. 2:15). Інвестиції у своє життя – це не витрати, а прибуток. Ви не можете виконати свого призначення, нічого не вкладаючи в себе.

Використовуйте можливості, які Бог посилає вам, щоб інвестувати їх у своє життя.

Він сидів на автобусній зупинці на одному з гомінливих перехрестів великого міста. Здавалося, він намагався привернути мою увагу, однак потік транспорту, що мчав повз мене, заглушив його голос. Я відвернувся. За мить він зрівнявся зі мною. Його обличчя було вкрите глибокими зморшками. Мій погляд одразу впав на його великий червоний ніс, від нього несло алкоголем. Його волосся й одяг були брудними. Однак коли наші погляди зустрілися, у мене з'явилася дивне відчуття, ніби очі цього чоловіка не відповідають його зовнішності. Неймовірно сині і «живі», у той момент вони були прикуті до моєї дочки Адель, яку я тримав на руках.

Її куртка задерлася, відкриваючи попереки поривам непогожого весняного вітру. Я не помітив, але це не пройшло повз пильні очі незнайомця, який вирішив виправити ситуацію. Він, мабуть, був стурбований тим, що малятко застудиться.

Обережним порухом руки він виправив куртку Адель та розрівняв її, м'яко заговоривши при цьому з моєю донечкою. Він на мить зупинився і, перевівши погляд на мене, запевнив, що не хотів заподіяти шкоди. Потім він посмикав її каштанові кучері й ласкаво торкнувся її щічки своїм великим незграбним пальцем. Малятко спочатку зніяковіло, але потім обдарувало його своєю чудовою усмішкою. Він поцілував її ручку і ще трохи поговорив з нею.

Боячись порушити цей чарівний момент, я подумки попросив Бога благословити незнайомця, що має таке добре серце. Потім чоловік відійшов і став неподалік від нас. Саме тоді реальність знову оволоділа мною. Наші життєві шляхи йшли паралельно один одному і, можливо, так ніколи б і не перетнулися. Одного разу цей чоловік у чомусь оступився й опинився на вулиці. Тепер він повернеться до свого звичайного життя, а ми – до свого.

Однак на мить наші життєві шляхи зійшлися, і це змусило мене замислитися.

ВІДБЛИСК БОЖИЙ

Той, кого мені довелося побачити тоді, був кимось більшим, ніж просто брудним недоглянутим волоцюгою. Його вчинок був продиктований чимось вагомим, ніж природною дитячою чарівністю маляти. Я побачив самотню душу з глибокою потребою любити і дбати про когось. Більше того, у вчинку цієї людини я чітко розгледів відблиск характеру Самого Христа. Глибоко в душі цього бідолохи жила частинка Божественної любові.

Що впало мені в очі, коли я вперше глянув на нього? Можу сказати, що я не очікував побачити в ньому

доброту Христа! З мого людського погляду, він був зовсім не підходящим для цього, адже не жив тим богобоязливым життям, яким прагнув жити я. Він був брудний і в нетверезому стані – я ніколи б не дозволив собі опуститися до такого рівня! Отже, це робить мене кращим кандидатом у Царство Небесне, ніж він, чи не так?

БОЖИЙ ПОГЛЯД НА РЕЧІ

Бог дивиться на нас інакше. У 16-му розділі Першої книги Самуїла ми знаходимо опис того, як відбувалося помазання Давида на царство. Господь угледів наступного царя для народу ізраїльського в сім'ї чоловіка на ім'я Ессей і для здійснення урочистого обряду послав у його будинок пророка Самуїла.

Коли пророк побачив Еліява, старшого сина Ессея, то подумав, що саме він є Божим обранцем. Еліяв був високий і статним. Він тримався з гідністю і мав вишукані манери, тобто володів усіма необхідними зовнішніми даними для того, щоб стати царем, гідним ватажком Ізраїлевого народу.

«Та Господь сказав Самуїлові: "Не дивись на обличчя його та на високість зросту його, бо Я відкинув його Собі! Бо Бог бачить не те, що бачить людина: чоловік бо дивиться на лице, а Господь дивиться на серце"» (1 Сам. 16:7).

Бог наказав Самуїлу помазати на царство Давида – молодшого сина. З людського погляду, Давид нічим особливим не виділявся, але Господь бачив серце цього юнака. Він бачив, що цій людині були притаманні такі якості, як смиренність і послух. Він бачив у ньому Свого відданого слугу, здатного мудро керувати Його народом.

За якими критеріями особисто я оцінюю інших? Чи намагаюся я зазирнути в душу людини, чи ж задовольняюся поверховими висновками та судженнями? Можливо, мені слід переглянути свої погляди на життя? Хтозна, можливо, поступово таким чином я зможу розрізнати маленькі частинки Царства Небесного, розсіяного навколо мене в найбільш несподіваних місцях.

ДИЛЕМА ІСУСА

Учні Христа перебували в збентеженні, коли Він Своїми діями руйнував культурні та соціальні стереотипи, що панували в суспільстві того часу. Однією з яскравих ілюстрацій цього є розмова Христа з жінкою-самарянкою біля криниці (див. Івана 4:27). По-перше, вона була жінкою, а кожний чоловік, котрий поважав себе, не став би починати розмову з незнайомою представницею жіночої статі. По-друге, вона була самарянкою, і жоден юдей, котрий поважав себе, з власної волі не вступив би в розмову з жителем Самарії. По-третє, це була жінка з поганою репутацією. Будь-хто інший, опинившись на місці Христа, зробив би вигляд, що не помітив її, але Ісус був зовсім іншим.

Заговоривши з нею, Він ризикував втратити повагу юдейських старійшин, а також духовенства. Однак Він бачив серце цієї жінки, серце, що знущувалося за Богом, що для Христа завжди було важливішим за будь-які формальності та заборони. Відкинувши їх, Він простягнув цій душі руку допомоги, зцілюв її душевні рани.

Також Ісус звільнив Марію Магдалину від влади демонів, хоч книжники та фарисеї зневажали її, вважаючи грішницею і глузуючи з її способу життя. Спілкування Христа з нею наклало на нього осуд з боку людей, присутніх на обіді, влаштованому одним із фарисеїв (див. Луки 7:39). Однак метою Ісуса було не догодження начальникам і знаті, а спасіння дорогоцінних душ.

Варто зазначити, що Христос не засуджував багатих. Те, що певний соціальний прошарок людей був більш забезпеченим, ніж інші, не є причиною, чому Ісус міг відвернутися від бідних і знедолених. Головним для Христа було серце людини, на підставі прагнень якого Він судив про неї. Спаситель мав дивовижну здатність дивитися глибше, ніж зовнішній образ, і за всією мішурою розрізнати душу, котра перебуває в пошуках вічних небесних орієнтирів. Ісус бачив потенційних громадян Свого Небесного Царства і радісно простягав їм спасительну руку допомоги.

Лідія Нейкурс

Становище та обов'язки матері

Королева сім'ї. Жінка повинна посісти становище, яке Бог призначив їй від початку, – вона рівна чоловікові. Світ потребує матерів, котрі не лише носять ім'я матері, а й є такими в повному значенні цього слова. Нехай жінка усвідомлює святість своєї справи і в силі та страхіві Божому виконує свою життєву місію. Нехай вона виховує дітей так, щоб вони приносили користь у цьому світі й стали членами сім'ї у кращому світі.

Дружина і мати не повинна приносити в жертву свої сили або, навпаки, дозволяти собі бездіяльність, цілковито покладаючись на чоловіка. Її індивідуальність не повинна поглинатися його індивідуальністю. Вона має усвідомлювати, що рівна чоловікові, щоб бути поруч із ним, залишаючись вірною своєму обов'язку, як він – своєму. Її праця – виховання дітей – у всіх відношеннях є такою ж визначною і благородною, як і будь-яка інша справа, до якої може бути покликаний її чоловік, навіть коли він – президент країни.

Король на своєму престолі виконує не більш важливу справу, ніж мати. Отож, у своїй сім'ї мати є королевою. Від неї залежить формування характерів дітей. Вона повинна усвідомлювати велич своєї справи – це надаватиме їй мужності. Нехай вона зрозуміє значущість своєї справи.

Наочне порівняння цінностей. Щоденно, тижень за тижнем виконує вона одні й ті самі справи, не помічаючи особливих результатів. Наприкінці дня вона вже не здатна згадати тих численних дрібних діл, які виконала. Спостерігаючи за успіхами свого чоловіка, вона розуміє, що не зробила нічого особливого, чим можна було б пишатися.

Батько часто приходить додому гордим, із задоволенням перелічує, що встиг зробити протягом дня. З його слів стає зрозумілим, що мати повинна тепер прислуговувати йому, оскільки вона нічого не робила, хіба що доглядала за дітьми, готувала їжу та прибирала дім. Чоловік критикує її, докоряє і наказує, ніби він – верховний правитель. Усе це є болісним для дружини й матері ще й тому, що вона надто втомилася, виконуючи свої обов'язки впродовж дня.

ПРИЗНАЧЕНА БОГОМ СПРАВА

Мати, котра охоче виконує обов'язки, покладені безпосередньо на неї, усвідомлюватиме, що її життя має сенс, оскільки Бог доручив їй справу, яку вона обов'язково повинна виконати. Заради цієї справи вона не має права принижувати свого розуму чи ослаблювати інтелект. Бог доручив матері виховувати дітей у напучуванні й страхіві Господньому. Такі поняття, як любов і страх Божий, мають раз і назавжди знайти свій відбиток у їхніх юних серцях. Робіть зауваження так, щоб вони зрозуміли: Бог навчає їх; Його прикро вражає обман, невірність і гріх.

Велике й благородне доручення. Скромні обов'язки, на які жінки дивляться як на працю, що втомлює, розцінюйте як велику й благородну місію. Мати – Божий посередник, покликаний нести християнство до власної сім'ї. Виховання дітей є важливою частиною Божого плану, мета якого – показати силу християнства. На батьках лежить серйозна відповідальність у вихованні своїх дітей таким чином, щоб, залишивши батьківський дім, вони робили добро, а не зло тим, з ким спілкуватимуться.

Матері, зрозумійте: ваш вплив і приклад позначаються на характері та долі ваших дітей; пам'ятаючи про вашу відповідальність, розвивайте в собі врівноважений розум і чистий характер, який відображав би лише те, що істинне, добре й прекрасне.

Одна мама присвятила своїй дочці, якій виповнилося всього 5 місяців, сповнений любові та захоплення вірш:

Во всей Вселенной ты одна такая, прекрасная, как трепетный цветок!

Благоухает каждый лепесток, и капелька росы, лучом сверкая, Скользит и падает слезинкой со щеки от радости, что жизнь – святое чудо!

А листики – подобье изумруда – иль, может, пальцы девичьей руки

Коснутся клавиш или струн певучих – и зазвучит мелодия любви...

Дождись ее! Господь, благослови тебя любовью лучшею из лучших!

Прекрасні, ніжні слова. Мрії батьків можуть збутися, якщо вони дослухаються до деяких порад.

ГОСПОДАРСЬКІ НАВИЧКИ

Усе частіше мені доводиться зустрічатися з молодими сім'ями, де розчарований чоловік просить когось навчити його дружину хоча б елементарних навичок ведення господарства. Виявляється, до весілля він навіть не підозрював, що його майбутня дружина не вміє, та й не бажає, мити посуд, готувати їжу, прибирати будинок. Усе це робила мама, а дівчинка вчилася, відпочивала, гуляла. Любяча мама відправляла дочку на двір, щоб не заважала, коли вона була маленька. У мамі є своя філософія: «Вийде заміж – навчиться! У неї все попереду!» Але саме ця згубна теорія зробила своє діло: чоловік уже думає про те, що він помилився у виборі супутниці життя. Головне завдання батьків – викликати позитивні емоції в дівчинки під час виконання роботи по господарству. Починати прищеплювати ці навички необхідно з 2,5 років до 3,5 років. Усього рік! Але це важливий час, коли дитина радіє тому, що робить щось разом з вами. Вона очікує вашого захвату, вашого схвалення. Це дуже важливо для цього періоду життя дівчинки. Насправді вона виконує роботу не дуже добре. Дитина затримує вас, створює свою присутністю проблеми. Вам потрібно переробити те, що так старанно робила ваша донька. Але це не страшно! Приділіть увагу своїй милій помічниці, похваліть її – і ви побачите, як будуть сяяти її очі. Позитивні емоції будуть супроводжувати все її подальше життя, тому що однією з особливостей жіночої психіки є глибока емоційна пам'ять. Ось чому в одних дівчаток на все життя залишається відчуття задоволення від виконання роботи по господарству, а деякі відразу заявляють про те, що вони «на дух не переносять» миття посуду чи підлоги. Щоб залишити такий неприємний емоційний слід у психіці дівчинки, потрібно небагато – просто зробити так, що як покарання за якусь провину вона повинна, наприклад, випрасувати білизну.

Це діє не тільки на того, кого карають, але і на всіх інших дітей. Пам'ять пов'язує роботу з хвилиною неприємних емоцій, і щоразу, коли доводиться виконувати ваше прохання або наказ, цей зв'язок закріплюється дедалі більше.

«СЕКРЕТНІ» БЕСІДИ З МАМОЮ

Навіть маленькі дівчатка дуже люблять секрети, особливо з матою. Враховуючи це, необхідно спрямувати це задоволення в правильне русло. Найкращі «секрети» можуть стосуватися членів сім'ї. Придуманий спільно з матою сюрприз для тата дає найкращі результати. Нехай це буде дивовижний, незвичайний бутерброд або частування, гарний букетик квітів або листівочка з дитячим малюнком. Такі ж сюрпризи мають бути і з боку тата: для мамі і доньки придумайте простий подарунок. Приємні моменти радості в сімейному колі виховують найголовніші психологічні ролі майбутньої дружини – вміле управління емоційним світом сім'ї та відповідальне обереження сімейного вогнища. Це якраз ті ролі дружини, яких потребує кожна родина. Кожна дитина – як хлопчик, так і дівчинка – вимагає особистої уваги. Ця потреба повинна задовольнятися щодня. Хоча б 10 хвилин поговорити з ними про те, що вони сьогодні дізналися нового для себе. І вони зрозуміють, що їхні особисті секрети можна розповісти мамі, можна попросити поради або поділитися проблемою.

НЕРОЗІРВАНІ ЗВ'ЯЗКИ

Є одна небезпека, про яку не можна забувати. Це стосується тих мам, які шалено люблять своїх дітей і не можуть уявити собі, що ті колись покинуть батьківський дім, як про це написано в Біблії: «Покине тому чоловік свого батька та матір свою...» (Бут. 2:24). Батьківська любов іноді переходить усі розумні межі й не дозволяє дівчинці прийняти власне рішення навіть у дрібницях. За неї думають і вирішують, не дають самостійно зробити вибір і, можливо, помилитися при цьому. Мама навіть уже дорослої доньки завзято диктує, що їй потрібно сказати або зробити. Це обурює молодого чоловіка, і виникає формула конфлікту: зять + теща, яка втручається в нашу сім'ю. А мама просто невпевнена у своїй дочці, вона невпевнена, що дочка зробить правильний вибір. Чому невпевнена? Тому що завжди всі питання вирішувалися за неї. Таке виховання негативно позначається на характері дітей, на їхній здатності створити свою сім'ю. Особлива прихильність матері та нерозірвані зв'язки негативно впливають і на синів. Але дівчина, не навчена правильно мислити, завдасть чимало неприємностей і собі, й іншим. Батьки повинні

з 10-річного віку постійно підтримувати сина й дочку в режимі «приймай правильне рішення». Для цього потрібно розмовляти, розповідати про себе, можливо, навіть про свої помилки.

ЗАХОПЛЮЙТЕСЯ СВОЄЮ ПРИНЦЕСОЮ

Це стосується тата. Перший і найкращий чоловік у житті дівчинки – це тато. І як жакливо, якщо цей чоловік робить неоправдані помилки: п'є, свариться, кричить на дружину або піднімає на неї руку. Саме тато може виховати своєю поведінкою майбутню жертву сімейного життя, як він це зробив зі своєю дружиною. Модель відносин переходить до дівчинки, і вона повторить невдале життя своєї мамі.

Саме тато може зробити свою дочку здатною стати люблячою і вірною дружиною. Говоріть, шановні батьки, своїм дочкам хороші слова, робіть їм компліменти, беріть їх на руки, доторкайтеся до них, обіймайте свою донечку, називайте її своєю принцесою, красунею. Через двадцять років вона буде шукати чоловіка, схожого на вас, якщо не зовні, то в ставленні до неї і взагалі до жінки. Якщо такого не знайде, вона не вийде заміж за когось-небудь, а буде спокійно чекати, не відчувуючи внутрішнього дискомфорту. У її психологічному стані немає тієї порожнечі, яка заповнюється тільки стосунками з татом. Це найважливіший фактор у формуванні майбутньої привабливої та щасливої жінки.

Сьогодні багато дівчаток виростають взагалі без тата з різних причин. Більшість розлучень (близько 70 %) ініційовані жінками в результаті нагромадження безлічі негативних емоцій. У багатьох випадках потім приходить каяття: поспішила, не витримала, захотілося помститися... Та чомусь ніколи жінки не замислюються над тим, яким буде життя дочки без батька, особливо якщо дочка і батько дуже прив'язані один до одного. Чим більша прихильність, тим більша помста. Та, на жаль, в емоційній бурі ніколи не враховуються інтереси дочки і наслідки тієї порожнечі, яка неодмінно з'явиться за відсутності батька. Рани від образи на тата, який залишив дочку, будуть кровоточити десятиліття років і принесуть свої гіркі плоди в наступному поколінні. Можна обійтися без розлучення, якщо врахувати, що примирення і розуміння в сім'ї будуть міцним фундаментом щастя ваших дітей.

Для дівчаток і хлопчиків, для їхнього нормального психологічного розвитку важлива присутність обох – і тата, і мамі. І немає більшої радості та задоволення для дитини, ніж обійми батьків, які люблять один одного. Це принесе спокій і врівноваженість у розвиток психіки дитини. Тож, дорогі читачі, давайте зробимо своїх дітей щасливими!

Зелень – справжнє джерело вітамінів. Порція салату дарує не тільки смакове задоволення, а й безліч вітамінів і мікроелементів.

Крім петрушки, кінзи, цибулі та кропу, кулінари сьогодні використовують новинку – мікрозелень. Молоді овочеві паростки надають стравам пікантного смаку.

МІКРОЗЕЛЕНЬ

Мікрозелень – порівняно новий тренд у кулінарії. Проросла зелень у фазі двох листочків містить у собі максимум корисних речовин: вітамінів, мінеральних солей, біологічно активних компонентів. Та й аромат молодих паростків має цікавий відтінок, який припадає до смаку справжнім гурманам.

ОСНОВНІ ПЕРЕВАГИ

МІКРОЗЕЛЕНІ:

- містить безліч корисних речовин, зокрема вітамін С і каротиноїди, що захищають організм від дії вільних радикалів;
- чудово засвоюється організмом, покращує травлення;
- дуже швидко вирощується: перші паростки з'являються через 1-2 дні після посіву, через 1-2 тижні таку зелень можна використовувати для приготування страв;
- посилює смак страв.

ЦЕ ЦІКАВО:

• Якщо молоді паростки прив'яли, можна опустити їх у воду з льодом – і вони стануть, як свіжі.

• Не обов'язково купувати мікрозелень, можна її виростити самостійно.

Існують спеціальні мікроферми, призначені для створення свого городу на підвіконні. Вони складаються з пластикових контейнерів з ґратками для пророщування насіння (яке не піддавалося хімічній обробці). Через тиждень-два (залежно від виду рослини) молоді паростки можна додавати до страв.

Мікрозелень – чудовий варіант для тих, хто дотримується здорового харчування. Мікс із молодих паростків поверне бадьорість і підніме настрій, зміцнить імунітет і подбає про зовнішність. Крім того, страви з таким компонентом виглядають гарними та свіжими, а смак стає більш виразним.

ВИДИ МІКРОЗЕЛЕНІ

Що ж вирощують? Найпопулярніша мікрозелень – це паростки:

- редису – гострі на смак, добре поєднуються із соусами, яєчними стравами; містять багато вітаміну С, сірки, саме тому мають загальнозміцнювальну дію

на організм, покращують стан шкіри та волосся;

• шпинату – містять багато білка, заліза та рослинних жирів, а також вітаміни С, А, В1, В6, В2, Р, РР, D2, К, Е;

• крес-салату – дещо гіркі та пікантні на смак; містять практично всі вітаміни групи В, а також вітаміни Е, К, РР, D, С, фосфор, магній, кальцій, залізо, йод, сірку, білки, флавоноїди. Їх використовують як загальнозміцнювальний засіб і для поліпшення зору;

• різних видів капусти (броколі, пекінської, кольрабі, білокачанної) – пікантні на смак, містять у кілька разів більше сульфорафану (речовини, яка стримує розвиток злоякісних клітин), ніж дорослі рослини;

• соняшнику – цю

рослину за її поживні властивості називають російським женьшенем. Паростки містять багато цинку та заліза, кальцію, йоду, магнію та фосфору, екзогенних амінокислот, фолієву та пантотенову кислоти, вітаміни К і Е. Вони нормалізують кислотно-лужний баланс, рятують від болю в суглобах;

• буряків – багаті на вітаміни В, А, С, РР, Е, містять багато заліза, магнію, кальцію, йоду, фолієвої

та аскорбінової кислоти. Покращують настрій, корисні для нервової системи, мають тонізуючий ефект, зміцнюють імунітет;

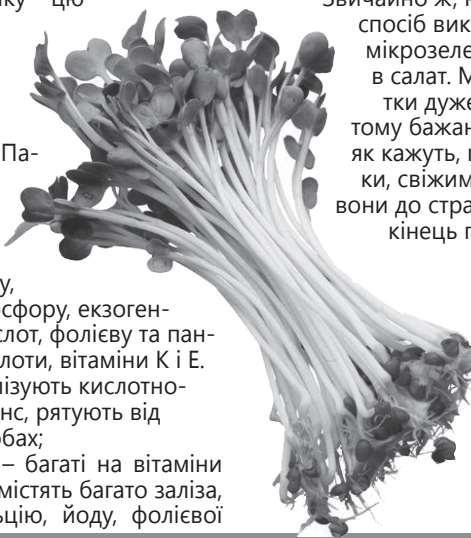
• гірчиці – пікантні на смак; містять вітаміни Е і С; використовуються для м'ясних страв, салатів і бутербродів;

• сої – ніжні, хрусткі; джерело вітамінів С і В1, заліза, корисних амінокислот. Додають бадьорості й володіють заспокійливим ефектом, виводять холестерин, запобігають серцево-судинним захворюванням;

• сочевиці – ніжні на смак, вживаються як у свіжому вигляді, так і гарячими. Містять багато магнію, заліза, вітаміну С, стимулюють кровотворення;

• гороху – містять фосфор, вітаміни В2, В1, В9, В6, Е, С, РР, К, протеїни.

Звичайно ж, найпростіший спосіб використовувати мікрозелень – додати її в салат. Молоді паростки дуже ніжні – саме тому бажано вживати їх, як кажуть, прямо з грядки, свіжими. Додаються вони до страви аж насамкінець приготування.

Салат «Ніякого болю в суглобах!»

Інгредієнти (на 3 порції):

- 1 яблуко,
- 1 морквина,
- 2 стеблини селери,
- 1 невелика цибулина,
- пучок мікрозелені – паростків соняшника, жменю гарбузового насіння.

Заправка:

- 1 ст. л. апельсинового соку,
- 1 ст. л. лимонного соку,
- 2 ст. л. оливкової олії.

Приготування: яблуко, моркву та селеру порізати невеликими кубиками. Змішати компоненти для заправки. Полити овочі апельсиново-лимонною сумішшю. Перед подачею на стіл звернути на гірку салату покласти пучок мікрозелені, присипати гарбузовим насінням.

Отже, мікрозелень – не просто сучасне нововведення, а й справді чудовий спосіб забезпечити свій організм корисними вітамінами та мікроелементами!

Алігаторова груша – АВОКАДО

Цей дивовижний плід схожий на грушу з крокодилової шкіри. Бувають плоди вагою до 1 кг. Через високий вміст жиру (близько 20-30 %) тубільці називали цей смачний фрукт «маслом лісу».

Авокадо – продукт поживний і легко засвоюється. Плоди його містять близько 11 вітамінів і 14 мінералів. У ньому багато вітаміну Е – найважливішого «борця» з вільними радикалами, що атакують клітини організму, і дуже цінного для жіночого здоров'я. Плоди авокадо за енергетичною цінністю перевершують м'ясо та яйце.

Екзотичні плоди авокадо – джерело енергії для короткочас-

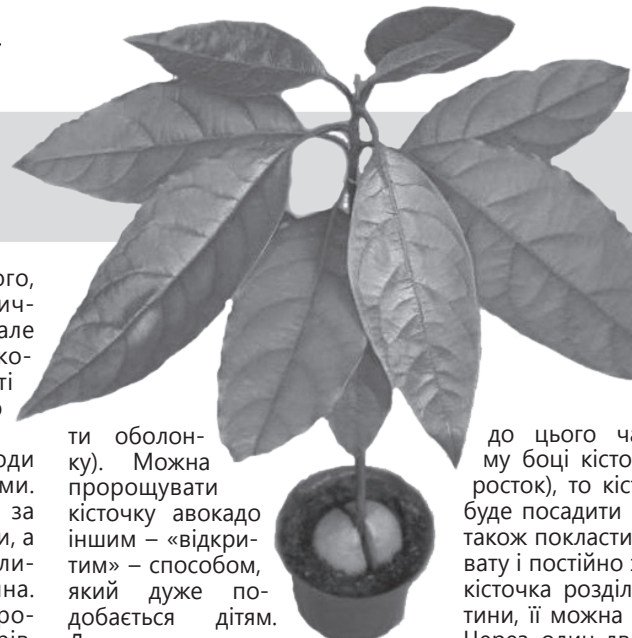
ного запам'ятовування великої кількості матеріалу, а відбувається це тому, що авокадо містить високу концентрацію жирних кислот.

Цей фрукт не містить анітрохи холестерину, і навіть більше того – він багатий на речовини, що розщеплюють його. Плоди авокадо очищають стінки судин від холестеринових бляшок, підвищують їхню пружність, тому їх обов'язково потрібно включати в раціон людям, що страждають від атеросклерозу, а також захворювань шлунково-кишкового тракту, гіпертонії, цукрового діабету, анемії. «Алігаторова груша» захищає печінку від шкідливої дії отрут. А от стрункої фігури завдяки авокадо не здобудеш, зважаючи на його високу калорійність.

Як вибрати справді гарний плід з десятків тих, що лежать на прилавку супермаркету? Передусім зверніть увагу на колір шкірки: вона повинна бути од-

норідного кольору – зеленого, темно-зеленого, зелено-коричневого або майже чорного, але обов'язково без плям і пошкоджень цілісності. Колір м'якоті може бути різний, залежно від сорту: жовтий, світло-зелений і т. д. Купувати плоди авокадо краще незрілими. При кімнатній температурі за 2-3 дні вони стануть стиглими, а від натискання на шкірку залишатиметься невелика вм'ятина. А ось у перестиглих смак прогіркий через окиснення жирів.

До речі, кісточку авокадо можна зарити у квітковий горщик, і у вас виросте гарне вічнозелене дерево з товстим стовбуром, довгими гілками та великим листям, схожим на лавр. Спробуйте! Для проростання кісточку авокадо встромляють у землю широкою нижньою стороною на глибину не більше 2-3 см, незважаючи на її значні розміри (попередньо перед висаджуванням у землю з кісточки рекомендується видалити

Наталія Кисленко

ти оболонку). Можна пророщувати кісточку авокадо іншим – «відкритим» – способом, який дуже по-добається дітям. Для цього у витягнутій з плоду кісточці (при цьому оболонка не видаляється) по колу на рівні середини акуратно просвердлюються три маленькі дірочки (під кутом 120 градусів), у які вставляються три сірники. Ці сірники слугують опорами, за які плід підвішується в склянці з водою; рівень води потрібно постійно підтримувати точно під кісточкою. Кісточка повинна торкатися води тупим кінцем. Незабаром з'являється ко-

рені, і коли вони сягтимуть 3-4 см (можливо, також, що до цього часу на верхньому боці кісточки з'явиться паросток), то кісточку можна вже буде посадити в горщик. Можна також покласти кісточку у вологу вату і постійно змочувати її. Коли кісточка розділиться на дві частини, її можна садити в горщик. Через один-два тижні з'явиться паросток. Авокадо – рослина тропічна і любить вологу, тому потрібно постійно тримати ґрунт вологим. Коли деревце досягне 10-15 см заввишки, можна пересаджувати в горщик більшого розміру. Кісточка незрілих плодів авокадо не проростуть. На жаль, вирощене в неволі авокадо не плодоносить, зате може радувати господаря екзотичністю форми, при цьому не вимагаючи особливого догляду.

Заочна Біблійна школа

Твоїм вірним помічником під час вивчення Біблії можуть стати Заочні біблійні курси (ЗБК). Уроки цих курсів допоможуть отримати відповіді на найрізноманітніші запитання.

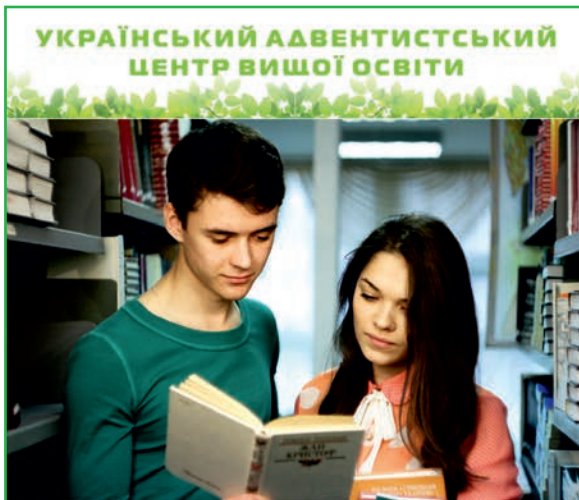
Ми пропонуємо такі курси:

Ви маєте можливість отримувати уроки як українською, так і російською мовами.

Заяви надсилайте за адресою:

04071, Київ-71, а/с 36,
Заочні
біблійні курси.

- «Нове життя» (серія уроків для вивчення основних біблійних істин)
- «Сила відродження» (поглиблений біблійний курс)
- «Небесна перлинка» (курс для дітей 6-10 років)
- «Таємниці пророцтва Даниїла» (уроки з вивчення книги Даниїла)
- «10 запитань до Бога» (уроки для молоді)
- «Формула життя» (уроки для підлітків та молоді; рос. мовою)
- «Когда любовь возвращается домой» (курс з вивчення психології сімейного життя; рос. мовою)

УКРАЇНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ

www.ugl.edu.ua

Економічний факультет

Фінанси і кредит
Менеджмент ЗЕД
Економічна кібернетика
(інформаційні системи в економіці)

Гуманітарний факультет

Журналістика
Філологія
(англійська та німецька мови)
Філософія
(релігієзнавство)
Фізичне виховання

Планується відкриття нових програм у 2014 році:

Бакалавр
«Початкова освіта»

Магістр
«Релігієзнавство»

ДУХОВНА СЕМІНАРІЯ

Богословський
факультет

ЦЕРКВИ АСД В УКРАЇНІ

www.seminary-sda.org

Бакалавр богослів'я (BTh)

День відкритих дверей 23 березня 2014

Тел.: +38 (04597) 49-796; +38 (093) 657-16-69;
Україна, 08292, Київська обл., м. Буча, вул. Інститутська, 14

Три слова

Три важких слова в мирі...
Как три судьбы, как три пути...
Ты вышел в странствия земные.
С каким из них тебе идти?
С надеждою? С любовью? С верой?
Кто спутница тебе в судьбе?
С кем в летний день иль в сумрак серый
В далекий путь тебе идти?
С кем? Как зовут ее? Любовью?
Дойди до этой высоты
И всей душой своей, всей кровью
Светлей и чище станешь ты.
А может, в путь пойдешь ты с верой?
С ней победишь в любой борьбе.
Будь терпелив, и полной мерой
Судьба за все воздаст тебе!
А я в свой путь пойду с надеждой.
Где б ни был я – она со мной.
Все то, о чем мечтал я прежде,
Соединились в ней одной.
Люблю ее, мне с ней надежно.
С ней, верю, землю подниму.
А без надежды разве можно
Жить человеку одному?

Віра – матір терпіння і мужності, сила молитви, путівник до смирення, дарувальниця надії, сходина до престолу любові.

Віра з'єднує нас із Богом, надія – з вічністю, а любов підтримує зв'язок у трьох напрямках: з Богом, зі своїми ближніми та зі «світом цим».

Віра володіє нашим розумом, надія – нашою уявою, а любов – нашим серцем.

Віра приводить нас до Христа, надія збагачує оновленим життям, а любов уподібнює нас до Христа.

Надія не втопиться в сльозах скорботи і журби, спокуси не можуть знищити її, життєві бурі не можуть змити її, боротьба не може здолати її, тільки гріх може затьмарити промінь надії. Не можна жити в гріху і надіятися на Бога.

Нові теми:

Накреслення звіра

Сполучені Штати Америки в пророцтві

Інша жінка

Наречена Христа

Дивіться на телеканалі «Надія» в прямому ефірі
УДИВИТЕЛЬНЫЕ ФАКТЫ
щосереди о 20:00

0 (800) 50 157 80
+380 93 50 157 80

+380 66 707 000 5
+380 98 707 000 5

www.biblefact.info
contact@biblefact.info

5° сх.д., 12 284 V, SR 27.500, FEC 3/4
contact-hope

БУДЬТЕ УВАЖЛИ! ДОРОГІ ЧИТАЧІ ГАЗЕТИ «ВІЧНИЙ СКАРБ», НАГАДУЄМО ВАМ, ЩО ЩЕ В 2013 р. ПОШТОВИЙ ІНДЕКС РЕДАКЦІЇ БУВ ЗМІНЕНИЙ НА 04071

Наша адреса:

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
Відповідальний редактор: Яна Хорошун
Над номером працювали: Віліна Меркулова, Мирослав Джулай
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
Дизайн та верстка: Тетяна Романко
Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідчення про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

